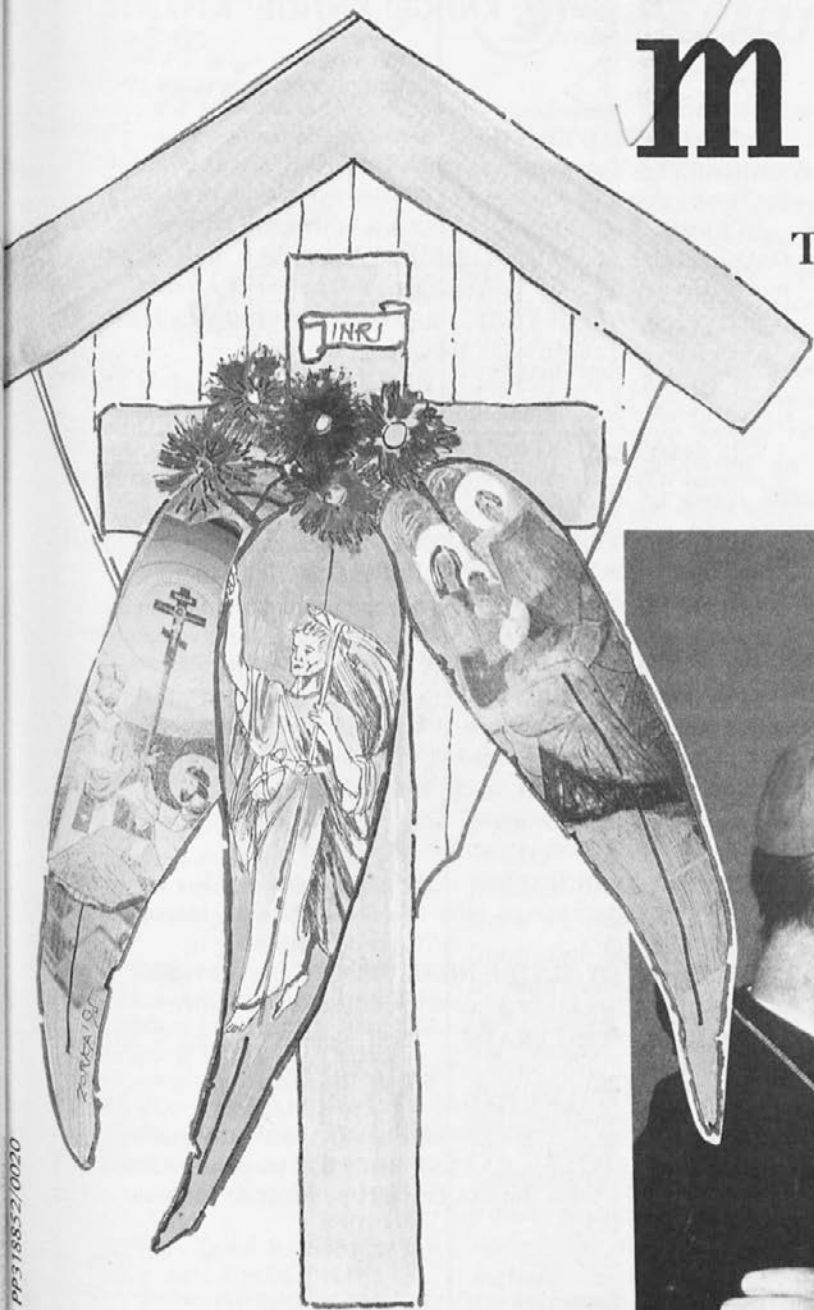

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 45
MAJ 1996

Stalna naslovna slika tega letnika predstavlja tri slovenska verska središča v Avstraliji: Melbourne, Sydney in Adelaide. Delo Zorke Černjak. Na fotografiji pa je nam vsem znani motiv.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

V APRILSKI številki Misli je p. Bazilij omenil, da odhaja v Slovenijo z namenom, da se sreča s papežem. Od tam gre v Kanado, kjer bo glavni govornik na 73. Slovenskem dnevu v Torontu.

P. Bazilij je odšel in treba je bilo začeti; od vrste do vrste, od strani do strani. Večkrat sem se spomnil na študentske dni, ko sem urejeval Pogovore, glasilo študentov na Teološki fakulteti v Ljubljani in kasneje Paški list ter Brata Ognja, glasilo študentske mladine, ki se zbira pri frančiškanih na Tromostovju. Navadno nas je bilo več in delo je bilo zanimivo. Tudi tokrat nisem bil sam. P. Niko, ki je ravno te dni tukaj in Katarina Mahnič sta ponudila svojo pomoč in tako imate zdaj v roki majsko številko, čeprav z zamudo.

V tej številki Misli je več strani posvečenih papeževemu obisku v Sloveniji. Ta obisk nas je zaznamoval za desetletja, zato se bomo tudi v Mislih večkrat pomudili pri njem. Tako kot je pri osamosvojitvi Slovenije veliko vlogo vlog odigrala tiha molitev tisočev, smemo reči, da je bilo nekaj podobnega ob papeževem obisku v Sloveniji. Pripravljali so ga molilci doma in na tujem.

Ob slovesu se je papež poslovil od nas z besedami: "Naj Bog blagoslovi Slovenijo!, njene prebivalce in njihov trud za pravičnost, solidarnost in mir!"

- pater Tone

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

MY HOUSE – Pesniška zbirka Toneta Kuntnerja "Moja hiša", prevedena v angleščino. Cena deset dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNİK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

STO PEČEPTOV SESTRE NIKOLINE. – Kuharska knjiga o domačih jedeh. Cena prve knjige 11 dolarjev, druge pa 13 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena petnajst dolarjev.

JESENSKO LISTJE in ZA PEST DROBIŽA sta pesniški zbirki adalidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Obe sta še na razpolago, vsaka za ceno deset dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1996 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 20.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax: (03)9380 2141

Marijin mesec

Božje
misli
in
človeške

Leto 45
Št. 5
MAJ 1996

Marijin mesec - P. Tomaž - stran 97
Papež vas 'ma rad - Alenka Juvan - stran 99
Iz papeževih govorov - stran 100
Naša barka - Čuki - stran 100
Bog je velik, ker zna... - pismo p. Pepija - stran 103
V spomin moji mami - s. F. Ž. - stran 105
Središče svetega Rafaela, Sydney - p. Valerijan - stran 107
Izpod Triglava - stran 110
Na poti do oltarja - Slov. bo dobila blaženega - K. M. - stran 112
Utrdil nas je v veri - srečanja s papežem - p. Bazilij - stran 114
Središče sv. Cirila in Metoda, Melbourne - p. Tone - stran 116
Moje celice - zapiski iz zaporov - Jožko Kragelj - stran 117
Naše nabirke - stran 117
Sveti Oče - Izidor Rejc - stran 119
Središče svete Družine, Adelaide - p. Janez - stran 120
Upanje pa ostaja - p. Niko - stran 121
Z vseh vetrov - stran 122
Križem avstralske Slovenije - stran 125
Kotiček naših mladih - stran 127

V zgodovini krščanstva je Marijino češčenje dobivalo različne oblike. Marijo častimo posebno ob njenih praznikih kot so Marijino brezmadežno spočetje, Marijino rojstvo, Marijino vnebovzetje... V 16. stoletju se je pojavilo posebno Marijino češčenje v mesecu maju. To so bile zasebne pobožnosti, redne pa so se razvile v Italiji v 18. stoletju. Prve šmarnice so obhajali v Ljubljani leta 1851 v bogoslovnem semenišču. Ta pobožnost se je kmalu razširila tudi v druge zavode in župnije izven Ljubljane. Pobožnost, ki so jo poimenovali po majniških cveticah, šmarnicah, se je kmalu razširila na vse župnije in tudi zunaj njih, po vaseh in kapelicah. To pobožnost so Slovenci vzeli za svojo, tako da se je ohranila do danes.

Za šmarnično pobožnost je značilno, da se ljudje ves mesec maj ob večerih zbirajo v cerkvah ob Mariji, bolj oddaljeni pa kar po vaseh pri vaških kapelicah in znamenjih.

Metod Turnšek je takole popisal takšno vaško pobožnost: "Čudoviti so ti majniški večeri. Ko se stisne mrak in ljudje povečerjajo in zazvoni pri cerkvi ali vaški kapeli, glej, se sredi vasi ob svetem znamenju zbere vsa vas. Modri očetje in živahni mladeniči, skrbne matere in smehljajoča se dekleta, stare babice s stolčki in živ vaški otroški drobiž. Pred Marijino podobo prižgo sveče. Dekleta prično Marijino pesem, ki jo za njimi povzame staro in mlado. Sledi duhovno branje ali rožni venec z litanijami Matere božje. Molec, po navadi najpobožnejši in najuglednejši mož v vasi, ki moli tudi pri mrliču in je tudi nekakšen vaški svečenik, vodi vso pobožnost... Skrivnosten je majniški večer. Na nebu žare biseri migljajočih zvezd, po sočnih tratah in mladem žitnem silju ubirajo svoj nočni spev črički, po cvetočih jablanah in hruškah žužljajo hrošči ali se spreletavajo prve šentjanževe muhe; v grmovju žgoli slavček in tudi vaški potok pošumljava in poživlja mehki božajoči majniški večer. Vse stvarstvo je kakor čudovita kitara, polna lepih melodij, ki spremljajo molitev in petje verne soseske. Vse je kakor ena družina, zbrana okrog nebeške Matere Marije, pod katere varstvo se zateka. Zlasti lepe so šmarnice ob nedeljskih večerih, ko so pete litanije Matere božje."

Šmarnična pobožnost pa je bila tudi izziv za cerkvene skladatelje. Tako so nastale številne majniške pesmi,

Sveta Marija,
Sveta Mati božja
Sveta devic Devica

Mati Kristusova
Mati Cerkve
Mati milosti božje
Mati prečista

Mati brezmadežna
Mati nedolžna
Mati deviška

Mati ljubezniva
Mati čudovita
Mati dobrega sveta

Mati Stvarnikova
Mati Odrešenikova
Devica najmodrejša

Devica častitljiva
Devica hvale vredna
Devica mogočna

Devica milostljiva
Devica verna
Podoba pravice

Sedež modrosti
Začetek našega veselja
Posoda duhovna

Posoda časti vredna
Posoda vse svetosti
Roža skrivnostna

Stolp Davidov
Stolp slonokosteni
Hiša zlata

Skrinja zaveze
Vrata nebeška
Zgodnja danica

Zdravje bolnikov
Pribežališče grešnikov
Tolaznica žalostnih

Pomoč kristjanov
Kraljica angelov
Kraljica očakov

Kraljica prerokov
Kraljica apostolov
Kraljica mučencev

Kraljica spoznavalcev
Kraljica devic
Kraljica vseh svetnikov

nekatero že kar ponarodele kot pravimo, saj si majniške pobožnosti ne moremo predstavljati brez pesmi Spet kliče nas venčani maj, Cvetke trgam, Že slavčki žvrgolijo in še mnogih drugih.

Ne pravimo zastoj, da smo Slovenci Marijin narod. Ljudje so vedno radi častili nebeško mater Marijo in se zatekali k njej v vseh obdobjih življenja.

V Avstraliji šmarnična pobožnost nima tistega čara kot doma v Sloveniji, kajti mesec maj je tukaj čas jeseni; v Evropi pa je čas pomladnega cvetenja, ko se narava odene v najlepša oblačila in so ptičji spevi najlepši. Nič zato. Kjerkoli kristjani smo, lahko častimo Marijo. Morda imamo v stanovanju podobo Matere božje; zakaj ji ne bi poklonili šopek cvetja, se zbirali pri njej in jo prosili pomoči in milosti, ki smo ju vsi tako potrebni.

pater Tomaž

+
1905
1906

+
ZABIČE
PRI *
ILIRSKI
BISTRICI

+

Papež vas 'ma rad

Slovenija je v mesecu maju doživela veliko veselje in čast; na tridnevni obisk je v "deželo, posejano z neštetimi zvoniki, cerkvami in kapelicami, ki pričajo o globokih krščanskih koreninah tega ljudstva", 17. maja pripotoval poglavar rimskokatoliške Cerkve, Petrov naslednik, prvi škof sveta, papež Janez Pavel II. Karola Wojtilo bo zgodovina zapisala v svoje hrame tudi kot velikega popotnika, saj je Slovenija že 123. država, kjer se je ustavil. Obisk pomembnega gosta je spremljalo 700 novinarjev, 53, med njimi tudi nekaj Slovencev, pa jih je z njim pripotovalo.

Na vseslovenskem srečanju s papežem v Stožicah pri Ljubljani se je zbralo približno sto tisoč ljudi. Pozdraviti svetega očeta pa so priromali tudi iz sosednjih dežel: Hrvaške, Italije, Avstrije, Madžarske... Pritrkovanje zvonov z značilno slovensko melodijo pred mašo, ki jo je daroval skupaj s kardinali, škofi, duhovniki in redovniki, je ljudstvu oznanjalo velik praznik in ga vabilo k zbranosti. Prijeten dan in presenečenje pa so papežu Janezu Pavlu II. s podoknico (Jaz sem otrok Marijin) na dvorišču nadškofijskega doma na jutro njegovega šestinsedemdesetega rojstnega dne pripravili otroci. Podarili so mu majsko cvetje, pisma in svoje risbice.

Iskreno navdušenje nad papežem in veselje ob želji, da si je zaželel praznovati med Slovenci, pa je doživelo vrh na srečanju z mladimi na postojnskem letališču. Pesmi Čukov, Aleksandra Mežka, Ivana Hudnika, New swing quarteta, otroškega zbora, so sproščnemu vzdušju dodajali iskrivost in globino duha. Celotna slovesnost v Postojni je bila oblikovana nekoliko drugače, bolj odprto in razgibano, zato je bila takšna tudi pridiga svetega očeta. Mladim je odgovarjal na vprašanja, ki so mu jih v imenu vseh postavili trije predstavniki. Povedal je, da je vesel, ker lahko na svoj rojstni dan, skupaj z njimi razmišlja o tem, kar je značilno za mladost: o smislu življenja in poklicanosti. V vrsti presenečenj, ki so mu jih mladi pripravili za čim lepše praznovanje pa so bila tudi darila: olivno olje Istranov, kraški teran in pršut, češnje iz Brd, tolminski sir, idrijske čipke in zvonjenje krakowskih zvonov. Na spontano vzklikanje, zapete čestitke in navdušeno ploskanje je papež svoje misli sklenil s prisrčnim "papež vas 'ma rad!"

Na svojem potovanju po Sloveniji se je ustavil še v Mariboru, od tam pa je odletel v svojo "drugo domovino" Vatikan.

Alenka Juvan

Gospod predsednik, dragi državljani Republike Slovenije. Vesel sem, ko prvič prihajam v vašo domovino. V to deželo posejano z neštetimi zvoniki, cerkvami in kapelicami, ki pričajo o globokih krščanskih koreninah vašega ljudstva. Hvaležen sem vam za pristrčno dobrodošlico. Kako lepo jo je obogatil glas zvonov, ki je po vsem ozemlju vaše države naznanjal veselje slovenskega ljudstva ob obisku Petrovega naslednika. Od srca pozdravljam predsednika republike gospoda Milana Kučana, ki se mu zahvaljujem za prijazne pozdravne besede, izrečene v imenu vsega naroda. Ob njem pozdravljam tudi predsednika vlade, vso vlado in člane diplomatskega zbora. Posebej se želim obrniti na slovenske škofe. Vesel sem njihove bratske navzočnosti. Prav tako s hvaležnostjo pozdravljam predstavnike pravoslavne Cerkve, evangeličanske cerkvene skupnosti in člane drugih krščanskih skupnosti, ki so se tukaj zbrali. Pri sprejemu rimskega škofa, romarja na slovenski zemlji, je navzoča tudi močna skupina Slovencev po svetu, ki so s tem pričevanjem vere želeli obogatiti naše skupno veselje; njim in vsem, katere zastopajo, velja moj pozdrav. Zagotavljam vam, da ste mi resnično pri srcu.

Iz papeževega govora ob prihodu na brniško letališče

NAŠA BARKA

Jadra razpenjajo se in pogled
na obzorje je sivo pripet.
Luč nenavadna na nebu komet,
kdo nas vodil tja v daljni bo svet?

Kot nam naš Oče pokazal je pot,
ko čez reko je vodil naš rod.
Vedno nas čuval napak in zablod,
zdaj pa si sami iščemo pot.

Plima v duši, v srcu nemoč,
ko se dviga nad nami vihar.
Proti nevihtam, ko tok je deroč,
naj nam up ne potone nikar.

Kdo naši barki pokazal bo kam,
kdo pokazal bo pot in pristan?
Z nami na poti nikdar nisi sam,
skupaj plujemo v jutrišnji dan.

Mnogo neviht tam še čaka nas,
spet se dviga nad nami vihar,
Mnogo čeri danes skriva ta čas,
naj nam up ne potone nikdar!

On naši barki pokazal bo kam,
on pokazal bo pot in pristan.
Z nami na poti nikdar nisi sam,
skupaj plujemo v jutrišnji dan.

Cuki

VSTAJENJE. To eno izmed daril, ki so ga Slovenci v znamenje spoštovanja in prijateljstva poklonili papežu. Skulptura vstalega Kristusa je delo slikarja, grafika in kiparja Andreja Ajdiča.

NAŠA BARKA. Pesem, posvečeno papežu, so zapeli Čuki kot himno na srečanju z mladimi v Postojni. Glasbo in besedilo so napisali Jože Potrebuješ, Marino Marčela in Tomaž Borsan.

Naša doba je videti prej čas izrednih znanstvenih in tehnoloških odkritij kot pa doba svetnikov. Toda če človek s pomočjo notranjega priličenja Kristusu sebe duhovno ne izoblikuje, ostanejo naposled vsi njegovi dosežki brez pomena in morejo postati celo nevarni. Prav zato, ker ljudje danes tako iščejo svojo polno uresničitve, so svetniki še toliko bolj potrebni. Naš čas zahteva zrele osebnosti, sposobne da potem, ko so doumele vrednoto svetosti, skušajo to uresničiti v vsakdanjem življenju.

Če dobro pogledamo, razodeva današnja družba globoko potrebo po svetnikih, po osebah, ki nam zaradi svoje tesne povezanosti z Bogom morejo na nek način pomagati, da začutimo njegovo navzočnost, in nam posredovati njegove odgovore. Na žalost ni malo mladih in odraslih, ki si napak razlagajo to potrebo in se predajajo mikom okultnega ali pa se obračajo k zvezdam, da bi našli znamenja o lastni usodi. Vraževernost in magija privlačita nemalo oseb, ki iščejo takojšnje in preproste odgovore na zapletene probleme bivanja.

Treba se je paziti pred to nevarnostjo. Prav svetniki so za te iskalske duše primerni in zanesljivi vodniki. S privlačno silo svojega zgleda znajo pokazati pot, po kateri je treba hoditi, da bi napredovali v pravi smeri.

Ne govorim samo o razglašanih svetnikih. Mislim tudi na Kristusove učence, kot je bil Častitljivi božji služabnik Anton Martin Slomšek, čigar junaške kreposti sem z veseljem priznal in tako odprl pot do skorajšnje beatifikacije. Prav tako imam v mislih Friderika Ireneja Barago, Janeza Gnidovca, Vendelina Vošnjaka, Lojzeta Grozdeta, da omenim le nekatere. Pri srečanjih z njimi so ljudje neposredno začutili Božjo bližino.

Kakor v preteklosti tako se mora tudi danes svetost živo in radostno uteleševati v življenju. Mnoge slovenske matere in mnogi slovenski očetje so si zaslužili, da so posebej omenjeni v narodni zgodovini, saj so dali pomemben zgled krščanske doslednosti. Svetost je tista prava sila, ki je sposobna spremeniti svet.

V Sloveniji, kakor tudi drugod po svetu, poteka oster spopad med "kulturo smrti" in "kulturo življenja". Kristjani so poklicani, da na tem izredno občutljivem in nevarnem področju, s pričevanjem žive in dejavne vere, dajo začutiti svojo prodorno in učinkovito prisotnost.

Življenje kristjanov mora biti verodostojno pričevanje za Kristusa in za njegov evangelij, in to v združenjih in apostolskih gibanjih, v župnijah in sploh v vsakem družbenem kontekstu. Išcite svetost v vsakdanjem življenju. Tudi zato vam je na voljo kot zgled intuicija Častitljivega Antona Martina Slomška: on se je neutrudno zavzemal, da bi verniki, povezani v raznih bratovščinah in združenjih, s svojim delovanjem mogli dejavno služiti evangeliju. Stalen in nepresahljiv studenec svetosti, ki more pomagati, da premagamo versko brezbriznost, je sodelovanje pri bogoslužju in obhajanje zakramentov, v katerih Bog deluje z močjo svoje milosti.

Naj bo evharistija vselej "višek in vir" vaše zavzetosti v vsakdanjiku. Ostanite zvesti obisku nedeljske svete maše. To je resnično sveta dediščina, ki so jo vam zapustili vaši očetje v veri. V zakramentu pokore človek na vidni način doseže Božje usmiljenje. Pogosto pristopite temu zakramentu odpuščanja in sprave.

Vi, mladi, ki ste že prejeli zakrament birme ali ki se nanj pripravljate, pustite, da vas prevzame Kristus, in sprejmite milost Svetega Duha, ki hoče prav prek vas dati novega življenjskega poleta krajevni Cerkvi.

Ko pa se boste odločali za ustanovitev družine, glejte, da jo boste utemeljili na trdni skali zakramenta zakona, da bo Bog blagoslovil vašo medsebojno podaritev za vse življenje in bo tako postala nov vir življenja in milosti. In vi, zakonci, ki že dalj časa v ljubezni živite to temeljno izkustvo skupnosti, poživite milost zakramenta. Iz tega vira črpajte potrebno duhovno pomoč, da v polnosti uresničite načrt, ki ga ima Bog z vami in vašo družino.

Iz papeževega govora v Mariboru

Dragi bratje in sestre! Zelo sem vesel, ker sem danes med vami in vodim to slovesno bogoslužje. Pristrčno pozdravljam pastirja vaše škofije, msgr. Franca Krambergerja, njegovega pomožnega škofa, msgr. Jožefa Smeja, kakor tudi nekdanjega pomožnega škofa, msgr. Vekoslava Grmiča. Želim jim, da bi hodili po stopinjah tistega velikega škofa, Častitljivega Slomška, ki je dosegel prenos škofijskega sedeža iz Šent Andraža na Koroškem prav sem v Maribor.

Pozdravljam pastirje sosednjih škofij in škofo, ki s svojo navzočnostjo pričajo o edinosti in povezanosti med različnimi krajevnimi Cerkvami.

Prav pristrčno se obračam tudi na duhovnike, redovnike, redovnice in vse vernike, ki ste se tukaj zbrali iz mnogih delov vaše dežele in iz sosednjih držav. Pozdravljam tudi državne oblasti, predstavnike mesta in univerze in vse, ki so velikodušno pomagali pri izvedbi tega obiska.

Enako želim še posebej pozdraviti vse, ki pripadajo narodnim manjšinam, predstavnike drugih narodov, begunce in tiste, ki so prisiljeni živeti v težkih razmerah. Vas, moji dragi, bi rad še posebej spodbudil: ne izgubite zaupanja v Boga in še naprej si neutrudno prizadevajte za ustvarjanje bolj človeške prihodnosti za vse.

Končno pa hvala vsakemu izmed vas za dejavno sodelovanje pri tej slovesni evharistiji. Častitljivi božji služabnik Anton Martin Slomšek naj vsakemu izmed vas pomaga, da bo v svojem življenju uresničeval Gospodovo voljo.

Papežev pozdrav in zahvala pri bogoslužju v Mariboru

Joannes Paulus P.P. II

Spominska podobica izdana ob obisku svetega očeta v Sloveniji

**Oče,
potrdi nas
v veri!**

Spomin na obisk
papeža Janeza Pavla II.
od 17. do 19. maja 1996
v Sloveniji

Bog je velik, ker zna in hoče biti z majhnimi

Pismo p. Pepija Lebrehta - novega slovenskega misijonarja v Afriki

P. Pepi Lebreht se je rodil 19. 3. 1964 v kraju Zg. Porčič v župniji Sveta Trojica v Slovenskih Goricah. Želja za duhovniški in redovniški poklic se je v njem razvila po srečanju s Frančiškom, zaradi njegovega veselja in preprostosti, čeprav je že prej želel pomagati ljudem. V frančiškanski red je vstopil leta 1983 in bil leta 1991 posvečen v duhovnika. Tri leta je bil kaplan na Viču, potem pa se je leto dni pri frančiškanih na Tromostovju v Ljubljani in v Parizu pripravil na delo v misijonih. Nadškof Alojzij Šuštar mu je 25. oktobra 1995 v cerkvi Marijinega oznanjenja v Ljubljani izročil misijonski križ, 22. novembra pa je priletel v Lome, glavno mesto afriške države Togo. Od tam je s sobratoma že naslednji dan krenil na več kot 500 kilometrov dolgo pot na sever Toga.

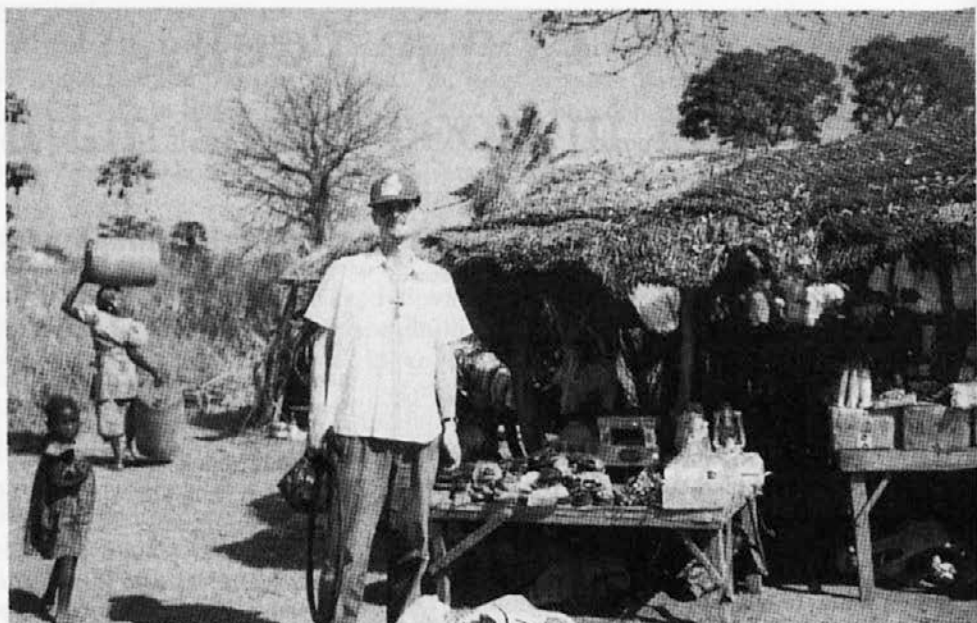
NOVEMBER; DECEMBER - Pot na sever Toga je bila nadvse zanimiva. Peljali smo se po asfaltni cesti, ki pa je prerešetana z luknjami kot pšenično sito. Takšna pot nam je dobro pretresla drobovje in kolesa, tako da smo nekajkrat skoraj ostali na robu ceste s praznim kolesom. Na poti nas je vsakih dvajset kilometrov ustavila policijska kontrola, ki nas je premerila s pogledom, dvignila cestno rampo in spustila naprej. Ves čas so nas ob cesti spremljali številni pešci in kolesarji, od časa do časa se je pojavil tudi kakšen moped ali motor. Slednja sta že pravo bogastvo. Tudi avtomobilov ni manjkalo, le da so bili povečini trikrat preveč obteženi z ljudmi ali blagom. Tu in tam je na eni ali drugi strani ceste gorel ogenj. P. Julien, dolgoletni francoski misijonar, nam je povedal, kakšno škodo okolju delajo domačini s temi požigi. Trpko je dodal, da nobeno prepričanje in ozaveščanje, naj tega ne počnejo, Afričanom ne seže do srca. V zvezi z ognjem le ena romantična prednost: ponoči je pogled na pokrajino, obsijano z ognjem, zelo lep. Zvečer smo varno prispeli v frančiškanski misijon v mestu Mango na severu Toga.

V nedeljo, 26. novembra, me je p. Milan Kadunc, ki je že 15 let misijonar, prišel iskat v Mango. Toyota naju je varno pripeljala po bolj ali manj luknjasti cesti do misijona Perma na severu Benina. Pater Milan je lepo in skrbno pripravil sobo zame: dobra postelja, solidna omara, police, umivalnik s tušem in lučjo za podnevi (iz sončne celice in akumulatorja) in lučjo za ponoči (iz naftnega agregata). Perma je sredi savane, sredi grmičevja, kot pravijo Francozi, in tukaj zaenkrat še nimamo elektrike. Pomagamo si torej s sončnimi celicami, agregatom in s čisto preprosto baterijo ali petrolejko.

Na prvo adventno nedeljo smo imeli v misijonu veliko slovesnost. Približno 70 ljudi vseh starosti iz različnih vasi našega misijona je po enoletni katehetski pripravi vstopilo v dveletni katehumenat. Sprejem je bil afriško živ in pester: pela sta dva zbora - eden v francoščini in drugi v domačem jeziku ditammari. Dekleta in žene pa so pripravile tudi dve plesni točki. Ko je bilo veselje in navdušenje na višku, so nekateri verniki začeli spontano kričati. Slišati je bilo nekako tako, kot smo vajeni iz filmov o Indijancih v vesternih.

Po sveti maši, ki je trajala dve uri in pol, pa je bilo družabno praznovanje dneva Karitas. Pripravile naj bi se različne igre, prodaja oblačil, pijače in hrane, organizirala tombola... Dobiček prireditve pa naj bi šel v blagajno župnijske Karitas, ki skuša pomagati najbolj ubogim. Vso organizacijo je imel v rokah eden od katehistov. Na zunaj je potekalo kar veselo in lepo, ko pa smo naredili končni finančni obračun, smo ugotovili, da se za Karitas ni nič "pridelalo", ampak je prišlo celo do izgube. Denarja enostavno ni bilo, čeprav bi po teoretičnih izračunih moral biti. Tako smo se še enkrat srečali s tako dobro znano resnico, da tukajšnji Afričani nimajo čuta za odgovorno izpeljavo stvari in tudi ne čuta za to, kaj je res njihovo in kaj je skupna last, recimo Karitasa. Po domače uredijo stvari: vsi smo revni, zato vzemi tam, kjer je. Pater Milan tudi kar naprej ugotavlja, da moraš vsako stvar ali delo, ki jim ga zaupaš, nujno preverjati, jih kar naprej spodbujati in popravljati. Tako pač je. Vidim, da se bom moral krepko utrditi v potrpežljivosti in

Misijonar
pater Pepi
na tržnici
v Permi

vztrajnosti. A z božjo pomočjo bo že šlo.

JANUAR - Življenje v misijonu mi postaja vedno bolj domače, spoznavam tudi vedno več mladih. V internatu stanuje 47 dijakov, ki hodijo v državno šolo. Skrbimo za njihovo hrano, nastanitev, duhovno-intelektualno in versko vzgojo. Spijo kar na tleh, na posebnih preprogah, kuhata jim dve kuharici v črni kuhinji, vsak dan jedo različne polente. Vse to je v primerjavi z nami misijonarji zelo skromno in revno, pa vendar je še vedno več in bolje kot pri nekaterih doma. S fanti ob nedeljah popoldne igramo tudi nogomet, košarko ali ping-pong. To je nadvse prijetno. Nekaj fantov tudi zelo rado moli, zato prihajajo vsak dan k naši skupni molitvi brevirja, ki ga povečini kar pojemo. Zelo radi pojejo... Ti fantje seveda živijo v drugačni kulturi. Če se kdo od njih hoče izkazati, pove, da je med boljšimi lovci na živali v savani, da zna dobro plesati, da je močan in spreten pri delu... V tem času sploh zelo radi lovijo živali. V nedeljo popoldne so vzeli svoje kole in šli na lov. Mnogi so bili uspešni in ulovili zajce, podgane in različne plazilce. Nam so dali divjega zajca, ki ga bomo z veseljem pojedli. Glede hrane naj povem še eno veliko novico: prvič v življenju sem jedel podgano. Tu so podgane še večje kot pri nas. Nobeden od nas misijonarjev je seveda ni ulovil, pater Hugues jo je kupil na tržnici v mestu Natitingou. Kuhar jo je okusno pripravil in opoldne smo jo pojedli. Bila je dobra, le malo je zaudarjala. Sicer pa skrbimo, da imamo dobro in obilno hrano, kar je tukaj izredno pomembno. Takoj, ko oslabiš ali si preveč izčrpan,

te napade kakšna bolezen. Dobro je tudi zadosti spati, zato spimo pol ali celo uro tudi po kosilu. Soncu se ne smemo preveč izpostavljati, ker je zelo močno. Temperatura je v tem obdobju okoli 37 stopinj, vendar ni veliko vlage. Ponoči in zjutraj je zelo sveže, tako da oblečem pulover.

V tem tednu smo začeli po naših vaseh opravljati blagoslov pridelkov. V tem času pobirajo s polj koruzo, injam, mil, sorgo, arašide, veliko je sadežev papaj. Vse to prinesejo Bogu v zahvalo v kapelo, kjer jih blagoslovimo. Del tega nam potem pustijo, da odpeljemo v misijon in shranimo za Karitas. Pozneje razdelimo najbolj revnim. Ob tej priložnosti nam dajo tudi njihovo domačo alkoholno pijačo, jajca, kakšno kokoš in še kaj drugega.

V misijonu imamo tudi srno. Postala sva velika prijateljca. Imamo tudi opico, s katero se bolj ukvarjajo fantje. Gojimo še zajce, nekaj kokoši, mogoče bomo začeli pitati prašiča. Ne manjka tudi muca. V sobah pa nam delajo družbo različni insekti, tudi komarji, pred katerimi se (vsaj ponoči), zaščitim z mrežo. Trenutno delajo fantje opeko iz peska in cementa. Zgraditi moramo novo molilnico, ker je stara premajhna. V eni od vasi bomo začeli graditi tudi novo šolo. Vaščani so pripravljani sodelovati z nabiranjem kamenja in peska, zato jim bomo pomagali. Šole so seveda nadvse potrebne, saj precej mladih še vedno ne hodi v šolo, zato ostajajo nepismeni in zelo ozkih pogledov in nazorov. Bolj dolgoročno načrtujemo tudi gradnjo nove cerkve, ker je zdajšnja za večje slovesnosti že premajhna.

/nadaljevanje prihodnjič/

V spomin moji mami

Ko je umirala moja mama, so mi to sporočili sredi avstralske noči. Potem nisem več spala. Tudi mene je bolelo, bolelo po vsem telesu - do trenutka, ko so mi spet dali vedeti: Pridi domov, mama ti je umrla. A iz Avstralije v Slovenijo je tako dolga pot; predolga, da bi mogla pravočasno prispeti k uri njenega slovesa in biti z njo. Bilo mi je, da bi z enim korakom prestopila morje. Iskala sem jo po ptujski bolnišnici in klicala: "Počakaj me, mama!" Pa me je posvarila prijateljstva beseda: "Ne bodi sebična, ne podaljšuj ji trpljenja!" Tedaj me je prešinila misel, kako me je učila moliti: "Jezus, Marija in Jožef! Stojte mi na strani v zadnjem boju; naj združena z vami mirno izdihnem svojo dušo." Zaupaj! Gotovo so bili takrat pri njej. Njena vera me je tolažila.

Začeli so mi izkazovati solidarnost. Prejemala sem občutene izraze sožalja, zasadili smo vrtnice njej v spomin. Seveda nihče ni mogel občutiti bolečine kakršno sem jaz, ker je bila pač moja mama. Za mnoge pa bi bilo bolje, da bi molčali, saj so tolažili napačno osebo. Kajti jaz sem jo hotela objeti tudi mrtvo. Kako sem hrepenela po tem, da bi mogla, kot moje tri sestre, še zadnjič položiti svojo roko na njeno glavo. Pogrešam ta dotik, dotik mrtve matere. In potem so jo odnesli, ne da bi jo še videle moje oči.

Ob najinem zadnjem srečanju mi je dejala: "Ne bova se več videli." Tudi tokrat se je premagala, ker mi ni hotela vzeti poguma. Vse, kar sem lahko iztisnila iz sebe, sta bili besedi: "Ljubim te." In ona meni: "Jaz pa tebe." "Hvala ti za vse." Tam na pragu našega doma je stala in mi smehljaje mahala, ko sva - vsaka ob svojem času - zapustili lepe Slovenske gorice. Ločitev v ljubezni lahko postane velika tolažba.

Človek pa, ki ga ljubiš, ne more in ne sme umreti. Zato Bog mora biti, in večno življenje tudi. Kajti ko zreš v obraz mrtve matere, čutiš, da je ljubezen močnejša od smrti. Ali naj bo osramočena za svoje upanje? Kolikokrat se je dala na križ pribiti zaradi zvestobe, ker je verovala, da bodo na tretji dan njen zakon, njena družina in dom spet vstali. Njeno ljubezen lahko najlepše opišem s Pavlovimi besedami (1Kor 13,4-7): bila je potrpežljiva, dobrotljiva, ne nevoščljiva, ni se ponašala, ne napihovala, ni bila brezobzirna, ni iskala svojega, ni se dala razdražiti, ni mislila hudega. Ni se veselila krivice, veselila se je pa resnice. Vse je opravičila, vse verovala, vse upala,

vse prenesla.

Moja mama je bila dobesedno svetopisemska žena. Pristno pobožna, poštena, delavna, zvesta. Hudo ji je bilo, ko je začela omagovati pri delu. In ko bi potrebovala pomoč zase, se je raje odrekla življenju: "Sedaj me ne potrebujete več, lahko umrem." Poslej je njeno življenje bilo ena sama molitev. Njen pogled je postal, uprt v večnost, zmeraj bolj poveličan. "O, Vsemogočni," vzdihuje pesnik, "stori z njo, kot je pravično in kakor je zaslužila s svojim življenjem." In storil je tako kmalu. O, mama, zdaj je tvoja slava velika! Res je že dolgo nismo potrebovale zato, ker bi nam imela "kaj" za dati ali bi mogla za nas še kaj narediti, marveč zato, ker nam je bila mama.

Moja mama je bila tudi modra vzgojiteljica. Stala je ob strani, ko smo izbirale poklic in življenjske sopotnike. Pustila je, da odrastemo svobodno - in potem nismo bile več njeni otroci kakor nekoč. Spoštovala nas je in nam stregla, vedno pripravljena sprejeti nas nazaj. Odhajale smo od doma z njenim blagoslovom in zagotovilom: "Če bi ne zmogle, ko vam bo hudo, pridite domov!" In še zdaj rade prihajamo domov. Njena smrt nas je še globlje povezala, povezala med seboj in v skrbi za očeta, katerega delo za našo družino in dom nas je učila ceniti in spoštovati. Budno nas je spodbujala k hvaležnosti in ljubezni do njega: "Oče vam je, rade ga imejte!"

Ko sem pol leta po njeni smrti prišla na njen grob, mi je odleglo. Ja, mama mi je dala tudi vero, zaradi katere zdaj živi in smo lahko spet zbrani ob njej. Prinesli smo ji rože, prižgali lučko. Njena svetla podoba je stala pred našimi očmi. In le še hvalili smo Boga, ki nam je dal tako dobro mater.

Tam pri sv. Andražu je pokopališče, razen seve pozimi, kot večina njih po Sloveniji, en sam cvetlični vrt. Ljudje tudi po smrti ne prenehajo živeti skupaj. Po maši in drugih opravičih še mimogrede skočijo tja, izpulijo travico, zalijejo cvetlice, zmolijo očenaš ali zdravomarijo. Ne veste, kako sem ponovno vzljubila to rodno grudo, pod katero počiva moja mati. To dvoje, smrt matere in čas domovine v vojni, je najtežje doživeti in pretrpeti v tujini. Toda z očmi, ki so takrat jokale, zdaj mnogo bolje vidim.

F. Ž.

Zdaj hodim na to svojo sveto božjo pot, kadar mi je težko pri srcu. Tudi nočaj, o mati, ob tej uri, ko so se vse noči razgrnile nad menoj, prihajam k tebi: daj mi tolažbe in svoj blagoslov, da mi kmalu zasije tista nebeška zarja, ki sva jo upala v trpljenju.

Ivan Cankar

* * *

Lepa cvetlica si, materina ljubezen! Kadar je srce prazno in pusto, ko je duša potrta in od blagih čutov zapuščena, tedaj se zateka vselej k tebi, vzorna ljubezen! In ti jo napolniš z nebeškimi darovi in kakor mavrica zlata se razpneš čez njo.

Ivan Tavčar

* * *

Kljub otroški nevaležnosti je materina ljubezen izmed vseh najstanovitnejša ljubezen na svetu. Vse zemeljske ljubezni izginejo, izpuhtijo sčasoma - samo materina ljubezen je neupogljiva in nepremagljiva.

Pavlina Pajkova

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

COLONIAL MUTUAL

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

POKOJNI

Dne 2. aprila 1996 je v kraju Woodford (Brisbane) umrl rojak ADOLF PERGER. Rojen je bil v Orehovi vasi pri Mariboru 4. 10. 1943 in je prišel v Avstralijo leta 1963. Na Pragerskem ima še starše Ivana in Barbaro ter brata Leopolda. Adolf se je 10. 12. 1995 drugič poročil z Doro Rome. Pokojnikovo truplo je bilo upepeljeno, pepel pa so poslali v domovino bratu Leopoldu.

Na belo nedeljo, 14. aprila 1996 je v bolnici v Maitlandu umrla KATARINA MOČILNIK, rojena KENDA. Luč sveta je zagledala 24. 11. 1914 v Volčanskih Rutah. Leta 1943 se je v Volčah poročila s Štefanom Močilnikom. Petnajstega septembra leta 1950 sta s šestletno hčerko Danilo na ladji Amarpura prišla v Avstralijo. Iz taborišča Greta so se preselili v Parks, nato pa v Punchbowl. Greta se je 10. 12. 1995 drugič poročila z Doro Rome. Poročilo je kmalu zatem izgubila tudi sestro Marijo. Zadnji dve leti, ko ji je zdravje vedno bolj pešalo, je preživela pri vnukinji Tanyji in hčerki Danili v Maitlandu. Pogrebna maša za Katarino je bila v naši cerkvi v četrtek, 18. aprila, potem pa smo jo pospremili na stari del našega pokopališča, kjer leži poleg moža Štefana. Za njo žalujejo hčerka Danila, poročena z Geofreyem Pavlom Strangom, vnukinji Fiona Catherine in Tanyja Marce ter vnuka Stewart Paul in Aleksander James.

V soboto, 30. marca 1996, je v bolnici St. Vincent v Darlinghurstu (Sydney) umrla ADRIJANA SIMONETIČ, rojena LUŽNIK. Rodila se je 28. 11. 1925 v vasi Žabce pri Tolminu. V Avstralijo je prišla leta 1951. Osemnajstega avgusta leta 1958 se je poročila z Rudijem Simonetičem, po rodu iz Nakla pri Kranju. Poročil ju je dr. Ivan Mikula v cerkvi sv. Patricija v Sydneyu. Leta 1962

se jima je rodil sin Peter. Pokojnica je bila dolga leta šibkega zdravja. Bila je verna krščanska žena in mati in je bolezen vdano prenašala. Vsako nedeljo je bila pri sveti maši v krajevni cerkvi. Ko je zvedela, da mora v bolnico na operacijo, je prejela svete zakramente, ki so ji bili popotnica v večnost. Po operaciji ji je kmalu odpovedalo srce. Pogrebna maša zanjo je bila na veliko sredo, 3. aprila, v cerkvi sv. Petra na Surry Hillu (New South Wales). Sledila je upepelitev v krematoriju v Botanyju. Pokojnica poleg omenjenih moža in sina zapušča tudi sestro Lučko Lužnik, ki živi v Gorici.

V ponedeljek, 29. aprila 1996, je v bolnici v Wollongongu umrla KAROLINA BUŽINEL, rojena PRINČIČ. Pokojnica se je rodila 19. 4. 1942 v Medani v Goriških Brdih očetu Baziliju in materi Frančiški, rojeni Sirk. Leta 1962 se je v Italiji poročila z Alojzom Bužinelom, po rodu prav tako iz Medane. Naslednje leto sta prišla v Avstralijo. Družina je najprej živela v hostelu v Fairy Meadowu, v Woononi in Corrimalu, nato pa so kupili hišo v Warilli. Pokojnica je osem let trpela zaradi hudega artritisa, lani avgusta pa se je oglasil še rak; vse bolečine je Karolina vdano prenašala in vedno upala na ozdravljenje. Do bolezni je bila zaposlena kot čistilka v železarni. Poleg moža Alojza zapušča pokojnica tudi 32-letno hčerko Liliano in 31-letnega sina Daniela, v domovini pa še brata Mirka in Bazilija. Pogrebna maša za Karolino je bila v sredo, 1. maja, v Figtreeju, nato pa smo jo pospremili na njeni zadnji poti na pokopališče Lakeside v Daptu.

V ponedeljek, 13. maja 1996, je v hospicu Srca Jezusovega v Darlinghurstu (N. S. W.) umrla MIRA SOK, rojena CENČIČ. Luč sveta je zagledala 21. 2. 1924 v vasi Potoki pri Kobaridu kot hčerka Karla Cenčiča in Angele, rojene Skočir. V zakonu je možu Jožetu rodila dva otroka: hčerko Edo, poročeno Nadi, ki že vrsto let živi v Kanadi in ima sina Pavla in hčerko Lizo ter sina Walterja, ki je poročen z Yvonne, rojeno Helle in ima z njo sinova Marka in Mateja in hčerko Buffy. Zakonca Sok sta prišla v Avstralijo z obema otrokoma na ladji Toscana leta 1956. Najprej so živeli v kampu Greta blizu Newcastla in se pozneje preselili k sestram v samostan Sacred Heart v Rose Bay (Sydney), kjer je Jože opravljal delo vrtnarja. Kasneje so kupili hišo v Randwicku. Jože je več let bolehal in umrl 1. 12. 1992. Mira je imela operacijo letos januarja (historektomija), si po njej lepo opomogla in se dobro počutila, dokler se ni v začetku maja rak znova pojavil. Morala je v bolnico Prince of Wales in ker je bolezen hitro napredovala, prejela tam zakrament bolniškega maziljenja in

svete popotnice. Nato so jo premestili v hospic Srca Jezusovega, kjer se je končala njena zemeljska pot. Poleg omenjenih dveh otrok in vnukov, zapušča pokojnica v Avstraliji sestro Vero, poročeno Čebokli, v Italiji pa živi še njena triindvetdesetletna mama Angela. Pogrebna maša za pokojno Miro je bila v četrtek, 16. maja, v Randwicku, pokopana pa je bila na pokopališču Botany, kjer počiva njen mož Jože.

V sredo, 15. maja, je v bolnici v Penrithu (N.S.W.) umrla KRISTINA LIDIJA BAJT, rojena Trušnjak. Rodila se je 7. 7. 1913 v kraju Arbida (Beneška Slovenija) v družini Antona in Marije, rojene Tomasetič. Leta 1943 se je v Markičih (Kanalski Kolovrat) poročila z Angelom Bajtom. V zakonu so se jima rodili trije otroci. Starejša hčerka Marija je poročena s Kozmom Aldijem. Gabriela ima z možem Pavlom hčerko Kristino ter vnuka Tomaža in Karatino. Najmlajši, sin Tony pa ima z ženo Wendy, rojeno Peters, dva sina: Eddyja in Laureja. Družina Bajt je leta 1948 odšla v Italijo, leto zatem pa v Avstralijo. Najprej so živeli v kampu Cowra, nato v St Marys in Werringtonu, od leta 1961 pa imajo hišo v Penrithu. Pokojnica zapušča poleg omenjenih otrok in vnukov še sestro, ki živi v Belgiji; dve sestri in trije bratje pa so že med pokojniki. Pokojna Kristina Lidija je bila globoko verna žena. V rojstnem kraju Arbidi, ki leži ob meji z Italijo, je hodila v italijanske šole, po poroki z Angelom se je naučila še slovenščine. V družini so imeli naročene Misli in jih tudi prebirali. Pogrebno mašo za pokojno smo imeli v soboto, 18. maja, v cerkvi sv. Nikolaja v Penrithu. Zdaj počiva na bližnjem pokopališču v Kingswoodu. Vsem svojcem pokojnih izrekamo iskreno sožalje.

KRST

Dne 24. marca 1996 je bila v cerkvi sv. Bernarda v Botanyju (New South Wales) krščena SARAH TINA DA SILVA iz Matravilla, hčerka Georgea in Diane, rojene Grlj. Botra sta bila Luis in Rita Da Silva. Novorojenki, staršema, sorodnikom in botroma iz srca čestitamo!

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparske in instalacijske dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

POROKA

Že na praznik Svetih treh kraljev, 6. januarja letos, sta se v cerkvi sv. Patrika v Guilfordu poročila ANDREJ BOJAN BERTONCELJ, doma iz Greystanesa (N.S.W.) in JOSEPHINE CARAPPELLA, doma iz Guildforda (N.S.W.). Andrej je sin Tonija in Marije, rojene Brožič, Josephine pa se je rodila staršema Albertu in Elviri, rojeni Ramundi. Priči pri poroki sta bila Sam in Ida Dimartino. Novoporočencema iskrene čestitke!

STANKO KASTELIC, upokojeni duhovnik ljubljanske nadškofije, ki od upokojitve dalje živi v cistercijanskem samostanu v Stični, se je po večmesečnem obisku Avstralije 9. maja vrnil v domovino. V Avstraliji je bil gost prijazne Ovijačeve družine iz Bankstowna. Brez dvoma je bil to blagoslov za njihovo družino, saj so imeli priložnost za sveto mašo kar na njihovem domu. Gospodu Stanku smo hvaležni in se mu zahvaljujemo za njegovo pomoč pri mašah v Merrylandsu. Posebno v času, ko si je pater Tomaž pri padcu z lestve zlomil nogo, je rad pomagal, pa tudi za molitveno skupino je rad maševal ob četrkih in se je zaradi prijaznosti in skromnosti vsem prikupil. Naj mu Bog poplača! Želimo mu, da bi še dolgo užival trdno zdravje in bil še mnogim ljudem v duhovno oporo. Mi pa ga bomo ohranili v lepem spominu in ga vključevali v vsakdanje molitve. Hvala tudi družini Ovijač, da so gospoda Stanka povabili v Avstralijo.

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?

Rojakom Melbourn in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064 Mobile:
Telephone: (03) 308 1652 018 348 064
Facsimile: (03) 308 1652 018 531 927

PRAZNIK SVETEGA REŠNJEGA TELESA IN KRVI je v nedeljo, 9. junija. Po slovesni maši ob pol desetih bomo imeli procesijo iz cerkve na dvorišče, kjer bo prvi blagoslov. Po vrnitvi procesije v cerkev pa bo zaključni, slovesni blagoslov. Sodeloval bo naš mešani pevski zbor. Pridite v čim večjem številu, da pokažemo našo hvaležnost Jezusu v najsvetejšem zakramentu, s katerim hrani naše duše. Pridejo naj tudi vsi učenci Slomškove šole, da bodo potresali cvetje pred Najsvetejšim.

SESTRI NAJ OSPANETA! - Tako so se odločno in soglasno izrazile vse naše organizacije in poslale prošnjo v Slovensko Bistrico, kjer je provincialna hiša naših sester. Prošnjo so podprli: Slovensko društvo Sydney, Slovenski klub Triglav, Igralska družina Merrylands, Slovenski pastoralni svet, Avstralsko-slovenski klub Planica iz Wollongonga, Slovenski narodni svet za N. S. W., Slovensko akademsko društvo in vsa slovenska skupnost.

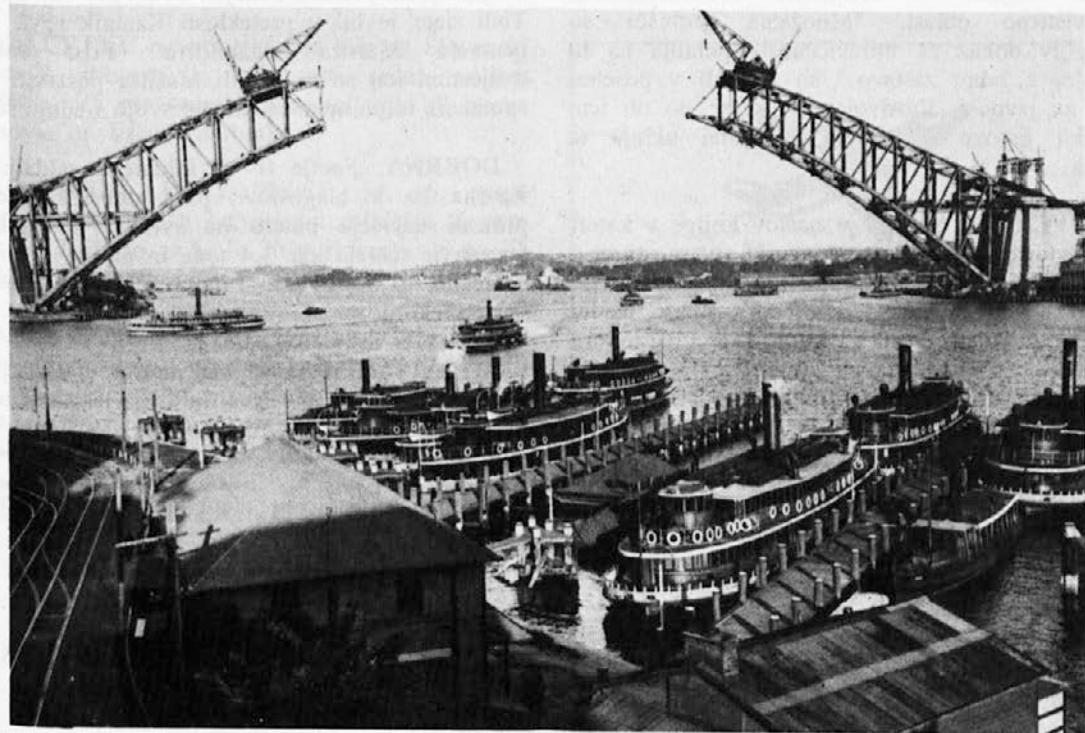
PRAZNIK SRCA JEZUSOVEGA bomo proslavili v petek, 14. junija, z litanijami in posvetitvijo Jezusovemu Srcu ob 6.45 zvečer.

Sledila bo slovesna maša. Zadoščujmo Jezusovemu Srcu za svoje in tuje grehe. Ves mesec junij je posvečen temu plemenitemu srcu.

KRST - POMEMBEN ZAKRAMENT. - V zadnjem času se je število krstov po družinah naših mladih, že tukaj rojenih, precej povečalo. To nas zelo veseli, saj vzbuja upanje za našo skupnost. Razumljivo pa je tudi, da ti mladi pari s svojim detetom obiskujejo našo službo božjo, če želijo krst v naši cerkvi. Po novem sta obvezna dva obiska pri pouku priprave za krst. Če pa ti mladi pari ne morejo ali ne želijo obiskovati službe božje pri nas iz različnih razlogov (zaradi oddaljenosti, mešanega zakona...) jim svetujemo, da prijavijo svojega otroka za krst v njihovi krajevni župniji. Krst namreč predstavlja dejavno pripadnost neki župniji.

FATIMSKI DNEVI so vsakega trinajstega v mesecu. Na ta dan so že precej popularna romanja v Penrose Park. Večkrat zanje organiziramo mini bus, kadar pa to ni mogoče, priporočamo romanje z osebnimi avtomobili.

pater Valerijan

Sydneyski most aprila 1930, dve leti pred dograditvijo

IZPOD TRIGLAVA

DRŽAVNI PRAZNIK dan upora proti okupatorju, kakor se je preimenoval nekdanji dan OF, je bolj prisliljen državni praznik, saj nima jasne vsebine. Mladi forum Združene liste je v času praznovanja delil letake, v katerih je ljudem čestital ob 27. aprilu, dnevu osvobodilne fronte.

Združenje ob Lipi sprave pa je skupaj s predstavniki Svetovnega slovenskega kongresa, Nove slovenske zaveze in Društva za demokratizacijo javnih glasil na večer pred državnim praznikom pri Lipi sprave in Odrešenikovem znamenju na ljubljanskih Žalah razvilo žalno zastavo v spomin na 27. april 1941. Takrat se je po mnenju Slovenske nacionalne desnice z ustanovitvijo protimperjalistične fronte začela tragična delitev slovenskega naroda, ki je dosegla svoj višek v junijskih dneh leta 1945. SND vidi narodovo nesrečo v tem, da si je zmotna ideologija prisvojila izključno pravico do upora z edinim ciljem - uresničiti revolucijo in boljševistično oblast. "Množična grobišča so neovrgljiv dokaz za upravičenost spomina na to obdobje, z žalno zastavo," so zapisali v posebni izjavi za javnost. Razdvojenost, ki se bo ob tem prazniku gotovo še večala, že zdaj ukinja ta praznik.

SLOVENSKA SMER je naslov knjige v kateri devet avtorjev razmišlja o slovenski stvarnosti in o njenih gibalih. Iz knjige veje liberalni duh, ki je izrazito negativen do Cerkev. Dr. Rfanc Rode, tajnik vatikanskega Sveta za kulturo, je v pogovoru z novinarjem Slovenca povedal tudi tole:

"Ko sem bral to knjigo, predvsem pa dele, ki zadevajo Cerkev, sem bil zelo presenečen nad

popolnim odklanjanjem krščanstva in Cerkve, ki veje iz izjav Tineta Hribarja, Slavoja Žižka, Dimitrija Rupla in mogoče še katerega od avtorjev. Ti ljudje so po eni strani odtrgani od evropske tradicije, po drugi pa strahotno obremenjeni s preteklostjo. (*Tine Hribar je med drugim povedal, da je Cerkev kot voda: če ne dobi posode, se razlije... tudi pri nas nima možnosti, da bi naredila svetovni potop. Seveda pa stremi k temu.*) Ko sem prebral to izjavo, sem imel vtis, da za njim vidim Leninov tatarski nasmešek, ki s priprtimi vekami in zoženimi zenicami gleda na Cerkev z neskončnim prezirom in tudi s strahom. Ker nimajo več na voljo tako imenovanih administrativnih ukrepov, s katerimi so že hoteli uničiti Cerkev, so zdaj izbrali drugo strategijo. Skušajo obujati strah pred vesoljnim potopom. Ne poznajo zgodovine Cerkve, njihova vizija Cerkve je hudo ideološko obremenjena. Ne poznajo evropske zgodovine, kjer so se boji med cerkveno in duhovno oblastjo vedno izšli v korist evropskega človeka in civilizacije.

KAMNIK. Po večletnem premoru je kamniška občina spet praznovala svoj občinski praznik na dan rojstva generala Rudolfa Maistra. Kamniški svetniki so prehiteli Mariborčane; ti so na generala sicer ponosni, niso pa mu izkazali tudi te časti - da bi svoj krajevni praznik obhajali na njegov rojstni dan. Tudi sicer je bil v preteklosti Kamnik prvi, ki je generala Maistra rehabilitiral. Pred dobrimi dvajsetimi leti so si drznili Maistru postaviti velik spomenik in po njem imenovati svojo srednjo šolo.

DOBRNA. Fantje iz tri kilometre oddaljenega Zavrha so k blagoslovu pred dobrnško cerkev prinesli največjo butaro na svetu. Po približnih ocenah je tehtala kar 3,4 tone in merila v dolžino natančno 61,38 metra. Primerek za Guinnessovo knjigo rekordov.

NOVA GORICA. V tem mestu, kjer je na prehodu stoletja 42 let živel in ustvarjal p. Stanislav Škrabec-frančiškan, jezikoslovec, slovenist, v teh

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

dneh poteka slavistični seminar. Posvečen je znanstvenemu delu patra Škrabca. Razprave potekajo o zgodovinski slovnici. Organizator je Frančiškanski samostan na Kostanjevici in Slavistično društvo.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

PRED OBISKOM svetega očeta v Sloveniji so v ljubljanski Narodni galeriji odprli razstavo **Slovenija v papeških listinah**. Avtor razstave je zgodovinar prof. dr. France Dolinar. Papežev obisk je najlepša priložnost za natančnejšo predstavitev papeških listin, s katerimi so si v različnih zgodovinskih obdobjih papeži prizadevali za dvig verskega življenja, razvoj cerkvene organizacije in prispevali za napredek šolstva na Slovenskem. Obiskovalci si lahko ogledajo 71 izvornih pergamentnih listin nastalih od 12. do 20. stoletja.

V **ZAČETKU** meseca maja je bila na Slovenski akademiji znanosti in umetnosti redna volilna skupščina. Za predsednika akademije je bil znova izglasovan dr. France Bernik.

SLOVENSKI PARLAMENT je 16. maja izglasoval nezaupnico zunanjemu ministru Zoranu Thalerju. Podprlo ga je le 26 poslancev, 48 pa jih je bilo proti.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II je na svojem obisku v Sloveniji najprej odšel na Brezje, kjer je molil pred tamkajšno sliko brezjanske Marije Pomagaj. To ni bilo v prvotnem načrtu papeževega obiska.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

NOVOMEŠKA GIMNAZIJA letos praznuje 250-letnico delovanja. Od ustanovitve do leta 1870 so jo vodili in na njej poučevali bratje frančiškani. Ob tem visokem jubileju druge najstarejše slovenske gimnazije se bo čez vse leto zvrstilo veliko prireditev, kulturnih dogodkov in razstav, osrednja slavnostna akademija pa bo v oktobru.

Prvo izmed niza prireditev je bilo srečanje nekdanjih in sedanjih gimnazijcev raziskovalcev. Ob tej priložnosti so prikazali delo kluba mladih raziskovalcev novomeške gimnazije in uspehe njihovih dijakov na tekmovanju iz različnih predmetov. Pripravili so tudi razstavo vseh dosedanjih Krkinih nagrajencev s te gimnazije in uspehe z različnih tekmovanj, na katerih so novomeški gimnazijci dosegli najvišje uvrstitve.

Program praznovanja so razdelili na tri dele: zgodovinski del bo pokazal izreden pomen gimnazije v preteklosti, drugi del obsega sedanje stanje in načrte za prihodnost, zelo pomemben tretji del pa je obnova in posodobitev stavbe, prostorov in opreme današnje gimnazije, s katero so pred časom že začeli. Sicer pa nameravajo v tem času pripraviti več razstav, proslavo, srečanje gimnazijcev vseh še živečih generacij, slavnostno akademijo, več drugih prireditev in izdati zbornik 250 let Gimnazije Novo mesto.

*Three return flights a week
Mondays, Thursdays and Saturdays
from Melbourne and Sydney
to Vienna and Ljubljana*

*Trikrat na teden iz Melbourne in Sydneya na
Dunaj, v Ljubljano in nazaj*

*

LAUDA telefon: 1 800 642488 (brezplačni poklic)

The only airline direct to
the Heart of Europe

Lauda-air

Pretekli mesec se je v Mislih iztekla podlistek o prvi avstralski blaženi - Mary MacKillop. Naslov ostaja, saj bomo kot vse kaže tudi Slovenci kmalu dobili svojega prvega blaženega - Antona Martina Slomška.

Čeprav se v vsakdanjem življenju, celo avstralski Slovenci, pogosto srečujemo z njegovim imenom (naši otroci obiskujejo Slomškovo šolo, sestre so v Kewju živele v Slomškovem domu, mnoge vsem poznane pesmi so prišle izpod njegovega peresa...), vemo o njem premalo. Morda, da je bil Prešernov sodobnik, leta 1800 rojen v Ponikvi na Dolenjskem, da je bil duhovnik in kasneje lavantinski škof, da je veliko potoval, da je imel rad ljudi in slovenski jezik... Toda kaj je storil takega, da bo postal blaženi?

Praden za boljše razumevanja Slomška orišemo dobo, v kateri je živel in deloval, na kratko pogledimo, kako in kdaj se je tako imenovani Slomškov proces - proces beatifikacije - začel. Pripravljalno obdobje se je pravzaprav začelo, ko je Slomšek še živel. S svojim življenjem je postal v očeh vseh Slovencev kulturni delavec in ekumenski apostol, v očeh vernikov pa svetniška duša. Rasel je tudi v očeh Cerkve; v njem so vedno bolj videli Božjega poslanca. Vendar razmere še niso bile zrele, da bi začeli z uradnim cerkvenim procesom za priznanje njegove svetosti takoj po smrti, saj so uradni krogi takratnega avstrijskega cesarstva videli v Slomšku pretiranega slovenskega prenapeteža. Cerkvene oblasti pa so najbrž upoštevale tudi prepričanje, da je proces mogoče začeti šele sto let po smrti.

Vendar je bilo preprosto ljudstvo vztrajno. Anton Korošec in njegov krog so leta 1912 javno zahtevali začetek kanoničnega procesa za Antona Martina Slomška. Ko je Škof Mihael Napotnik dobil to vlogo na mizo, je bila pred vrati že prva svetovna vojna, ki je prekrižala načrte. Nato je leta 1922 umrl škof Napotnik in za njim je na lavantinski škofijski sedež prišel bivši tržaški škof Andrej Karlin, ki se je moral šele vživeti v štajerske razmere. Šele leta 1926 je imenoval kanonika Ivana Tomažiča za prvega postulatorja Slomškovega procesa. V Mariboru so ga vodili trije škofi: do leta 1933 dr. Andrej Karlin, do leta 1949 dr. Ivan Tomažič in do leta 1962 dr. Maksimilijan Držečnik. Mariborski proces obsega praktično tri postopke, ki so jih začeli postopoma: prvega, o Slomškovih spisih, januarja 1930; drugega, o Slomškovi svetosti, aprila 1935; in tretjega, o neizkazovanju javnega čiščenja, julija 1952. Desetega oktobra 1962 je v skladu z odločitvijo komisije škof dr. Maksimilijan Držečnik osebno izročil vse spise in dokumente o

NA POTI DO OLTARJA

**SLOVENCI DOBILA SVOJEGA PRVEGA
BLAŽENGA - ANTON MARTIN SLOMŠEK**

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko slovensko jezikom sveta vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materin jezik vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

postopku kongregaciji v Rim. Slomškov proces je tako došel v Rim natančno sto let po njegovi smrti.

Škof Držečnik je moral zdaj najti še duhovnika, ki bo v Rimu proces "potiskal" naprej in zbiral podatke, ki bi jih kongregacija zahtevala. Tako imenovani pospeševatelj ali postulator postopka je postal dr. Frančišek Šegula, ki je doktoriral na Papeški univerzi v Urbaniani in magistriral na Bibličnem inštitutu v Rimu. Ta je leta 1963, v prvem letu opravljanja svoje naloge, začel izdajati Slomškov list, v katerem je vestno predstavljal Slomškovo osebnost, sporočal bralcem novosti o procesu ter o dogajanju v Rimu in drugod po svetu. Prav ob Slomškovem listu se je najprej zataknilo. Ni ga mogel tiskati doma, ampak je zatočišče zanj našel v Rimu. S tem pa je bila listu zaprta pot v domovino in do domačih ljudi.

Po prejemu Slomškovih spisov in imenovanju postulatorja je Kongregacija za svetniške procese lahko začela svoje delo. Zaradi obširnosti Slomškovega pisnega opusa in preobloženosti odgovornih ljudi z drugim delom, je bilo jasno, da delo ne bo hitro končano. Zato se je postulator priporočil Slomškovim častilcem, naj z molitvijo pospešijo delo izvedencev. Čez eno leto je kongregacija sporočila samo: "Imejte potrpljenje, gospodje delajo."

Slomškov proces še danes ni končan, je pa menda odpadel sleherni dvom, da Slovenci ne bi dobili svojega prvega priprošnjika. Sedanji glavni postulator postopka za beatifikacijo prelat dr. Maksimilijan Jezernik je malo pred papeževim obiskom v Sloveniji mariborskega škofa, dr. Franca Krambergerja, iz Rima obvestil, da je papež Janez Pavel II. podpisal dekret o tako imenovani junaški stopnji kreposti in svetosti našega svetniškega kandidata. "Antona Martina Slomška bodo razglasili za blaženega morda v treh, šestih mesecih ali še

kasneje," je povedal dr. Franc Kramberger. "Kongregacija za beatifikacijo je delo sicer v glavnem končala, omenjeni čas pa bo potreben za vnovičen pregled in potrditev razprave o čudežih."

Že februarja leta 1984 je papež Janez Pavel II. pri posebni avdienci slovenskim svetoletnim romarjem med drugim povedal: "Vaša navzočnost tu danes mi je še posebej draga. Vi ste namreč daljni dediči velikih blagovestnikov in apostolov slovanskih narodov, Cirila in Metoda, ki sta skupaj s svetim Benediktom nebeška zavetnika Evrope. Že v prejšnjem stoletju je vaš goreči pastir, božji služabnik škof Anton Martin Slomšek, med vami in tudi med drugimi narodi oživil cirilmetodijski ideal o Cerkvi. To je ideal o krajevni Cerkvi, ki je globoko zakoreninjena v kulturi naroda, obenem pa življenjsko združena v veri in občestvu z Apostolskim sedežem in z vesoljno Cerkvijo."

Ob svojem nedavnem obisku v Sloveniji pa je papež Janez Pavel II. spregovoril o času, ki še kako potrebuje svetnike, primerne in zanesljive vodnike, ki s privlačno silo svojega zgleda znajo pokazati pot, po kateri je treba hoditi, da bi napredovali v pravi smeri. "Ne govorim samo o razglašeni svetnikih. Mislim tudi na Kristusove učence, kot je bil Častiljivi božji služabnik Anton Martin Slomšek, čigar junaške kreposti sem z veseljem priznal in tako odprl pot do skorajšnje beatifikacije," je dejal v Mariboru.

Anton Martin Slomšek je zapisal, da imajo vsi katoliški škofje pred seboj trojno popotovanje: prvo je pridno obiskovati svoje ovčice, drugo obiskati sedež najvišjega namestnika v Rimu in tretje stopiti v večnost. Sam se je v Rim podal zadnje leto svojega življenja. Takole piše pred svojim srečanjem s papežem: "Povedal bom našemu svetemu očetu, Papežu Piju IX., kako živa je vaša vera, in da med Slovenci še do zdaj, hvala Bogu, med pšenico grde

Ena od prvih podob ob začetku procesa - 1927.

zeli krivoverstva ni. Pravil bom svetemu očetu, kako čedno vi, Slovenci, za lepoto svojih cerkva skrbite, kako radi prepevate božjo čast in povzdigujete slavo Marije, kako hvalevredne so vaše bratovščine in svete družbe, kako pogosto in skrbno k spovedi in k božji mizi hodite, ter očitno kažete, da ste zelene mladike vinske trte Jezusa Kristusa. Pohvalil vas bom svetemu očetu papežu za vašo veliko ljubezen, s katero radi vlagate, da bi svetim misijonom v tujih krajih med zamorci pomagali razširjati božje kraljestvo po svetu; povedal bom pa tudi svetemu očetu Piju, kako tudi njih ne pozabite, ter za njih molite...

Imam pa tudi mnogo potožiti ljubeznivemu očetu Piju, česar me srce boli in močno močno skrbi. Dve veliki vojski je satan tudi po slovenskih krajih vnel, ki med nami od nedelje do nedelje, od leta do leta večji rasteta zoper Kristusa in njegovo nevesto sveto katoliško Cerkev. Prva vojska je razuzdanost, druga pa nevernost; prva vojska med mladino na kmetih, druga pa med gospodo po mestih in trgih svoje vojščake nabira in zatira med nami božje kraljestvo. Pijanci, preklinjevalci, nečistniki in vsi pohujševalci peklenškemu sovražniku polje gnojijo, posvetni modrijani, ljudje brez vere in Boga, pa vražje seme nevere in krivih ver sejejo. Ni se torej čuditi, da tudi med Slovenci tam pa tam, posebno okrog mest in po železnicah, pa tudi po kmetih cimo poganja, ter strašno sad tatvine, ropa in morije rodi."

/nadaljevanje prihodnjič/
Pripravila K. M.

Utrdil nas je v veri

P. Bazilij piše o srečanjih s papežem

V Delu je na soboto papeževga obiska izšel hudo žaljiv članek Trije sodni dnevi. Napisal ga je novinar Boris Jež, verjetno pa bi ga ne objavil noben svetovni časopis, toliko sprenevedanja, podtikanj, potvarjanja resnice in naravnost sovraštva do vsega, kar diši po veri, je v njem. Tudi razni drugi članki v tednih pred obiskom so nagovarjali bralce, naj se srečanja s papežem ne udeležijo. Naznanjali so, da za obisk ni zanimanja in bo to tako rekoč polom za slovensko Cerkev.

Pa se je zgodilo ravno narobe: trije dnevi papeževga obiska v Sloveniji niso bili prav nič podobni "sodnim", ampak polni radostnega in enkratnega doživetja, ko se je zganila vsa Slovenija in pokazala svoj krščanski značaj. Tudi vreme nam je bilo prijazno naklonjeno. Deževni dnevi do četrtega; petek, sobota in nedelja pa topli in sončni, da je bilo veselje še večje. Ponedeljek po papeževem odhodu pa spet dež...

Verniki so se dolgo duhovno pripravljali na visoki obisk. "Oče, potrdi nas v veri!" je bilo geslo priprave. Zadnji čas je romala po farah celo brezjanska Marija Pomagaj. Bila je tudi v Šiški in bil sem navzoč, ko so se tam poslovili od nje. V procesiji smo jo pospremili za Bežigrad, kjer je nočevala pred postajo Stožice, kjer je ob papeževi maši razveselila tisoče. Po Mariji k Jezusu!

Papež Janez Pavel II. je priletel na Brnik v petek, 17. maja, okrog pete ure popoldne. To je bilo njegovo 71. pastoralno potovanje. Že na letališču ga je poleg cerkvenih in državnih dostojanstvenikov ter diplomatskega zbora sprejela navdušena množica. Nato naj bi bilo na sporedu srečanje s predsednikom Milanom Kučanom in drugimi najvišjimi predstavniki RS. Na svojo željo pa se je papež najprej odpeljal na Brezje ter počastil Marijo Pomagaj. Ta obisk je predlagal p. Ciril, bivši Sydneyčan in zdaj rektor brezjanske bazilike. Z njim je papež sicer premaknil svoj obisk za pol ure, vendar kot Marijin častilec z vidnim veseljem.

Že iz Avstralije sem prosil p. provinciala, naj mi pripravi vstop k vsem srečanjem s svetim očetom. Moral sem poslati celo svojo fotografijo za izkaznico, ki smo jo nosili okrog vratu. Varnostni ukrepi so bili zelo strogi, saj je prišlo pred njegovim obiskom celo nekaj groženj. Seveda sem želel na Brezje, a p. Ciril mi ni dal dosti upanja:

tam so popisali samostansko družino, v cerkvi bo samo nekaj določenih ljudi, pazniki stražijo samostan... Vseeno sem se odločil, da grem s p. provincialom. Če se ne bom mogel pridružiti samostanski družini, bom pa med verniki pred cerkvijo.

Pa je šlo vse gladko, hvala Bogu. Pridružil sem se ostalim sobratom, bil ob sprejemu pred cerkvijo, se s svetim očetom rokaval in ga spremljal v cerkev pred oltar ter v kapelo pred milostno podobo Marije Pomagaj. Komaj dan prej je prišlo v javnost, da se bo sveti oče oglasil tudi na Brezjah, pa se jih je pred cerkvijo nabralo kar nekaj tisoč, ki so visokega gosta navdušeno pozdravljali ob prihodu in odhodu.

Z Brezj se je papež odpeljal na Brdo, jaz pa s p. provincialom proti Ljubljani. Bil sem veselo presenečen, saj je bilo ob cesti od Šentvida do Ljubljane polno ljudi, ki so čakali, da vidijo in pozdravijo visokega gosta na poti z Brda v stolnico.

Da, s p. provincialom sva hitela, saj je bilo za pol desetih napovedano srečanje papeža z duhovniki, redovniki in redovnicami v stolnici. Na Prešernovem trgu je bilo za ogradami vse polno ljudi, cesta na drugi strani Tromostovja pa že zaprta. Morala sva preko Zmajskega mostu in Vodnikovega trga, da sva prišla v stolnico, kjer sem dobil odličen prostor ob oltarju Rešnjega Telesa. Tu se je papež pomudil ob odhodu ter počastil Najsvetejše. Po njegovem vzpodbudnem govoru smo zapeli pete litanije Matere božje. In prvi dan je minil, že prvi dan v razočaranje tistih, ki so napovedovali, da Slovenci ne maramo obiska iz Vatikana...

Sobota, 18. maja. Papežev 76. rojstni dan. Ob osmih ga so presenetili otroci, ki so ga čakali na dvorišču škofijske hiše, kjer je prespal. Voščili so mu in zapeli ter poklonili 76 svojih "umetnin", za vsako leto po eno. Škoda, da nisem mogel biti zraven. Naš fr. Gregor, ki je otroke učil peti, je povedal, da je bilo zelo prisrčno.

Glavna maša na hipodromu v Stožicah je bila napovedana za deveto uro. S p. Frančiškom Burjo OFM, ki je prvič prišel domov iz Argentine, sva hitela na avtobus. Reka ljudi, kamor si pogledal. Na hipodromu pa že tisoči in tisoči. Veličastna tribuna z oltarjem, na desni brezjanska Marija Pomagaj, pri

kateri se je pred mašo ustavil sveti oče in jo počastil.

Torej se napovedi in želje nasprotnikov vere niso uresničile. Pri papeževi maši v Stožicah je bilo prav gotovo 120.000 vernikov. Navdušeno petje, s ploskanjem in vzkliki prekinjan govora svetega očeta, vihar pozdravov ob njegovem prihodu in odhodu... Res nekaj nepozabnega. Tudi organizacija je bila odlična in vredna priznanja.

Poldne je že bilo, ko se je množica razhajala. Moral sem najti na Vojkovi ulici avtobus, ki bo duhovnike odpeljal v Postojno. Tam je več kilometrov dolga kolona avtobusov že stala na glavni cesti, ko smo se pridružili reki ljudi, ki se je valila iz Postojne proti športnemu letališču na mladinsko srečanje s svetim očetom. Seveda pa smo prišli tudi drugi na svoj račun. Zbralo se je okrog 60.000 mladih, ki so pripravili papežu pester spored molitve, obnovitve krstnih obljub, petja in simboličnih plesov. Lahko rečem, da se je tu Janez Pavel II. najbolj sprostil. Bil je dosti bolj svež kot prejšnji dan. Med svojim govorom mladini je zaklical: "Korajža velja!", kar gotovo ni imel pred sabo na papirju. Enako "Papež vas ima rad!", kar je izzvalo buren aplavz in odmev iz tisoč grl. Mladi so ugotovili, da sedeži iz lepenke lahko služijo za bobne: med ploskanjem in vzkliki je donelo to "bobnanje", kot bi se približeval vlak. Sveti oče je v govoru mladim odgovoril na vprašanja, ki so mu jih zastavili. In poudaril, naj bodo ponosni, da so del Cerkve.

Oder, kjer je bil papež s svojimi gosti, se mi je zdel lepši od ljubljanskega in mariborskega. Imel je 18 metrov visok križ. Le svetogorska Marija na desni se je nekako izgubila v mogočnosti odra. Ko smo zapuščali prireditveni prostor, sem opazoval mlade obraze. Vsi so izžarevali nepopisno veselje ob tem enkratnem srečanju, ki ga zlepa ne bodo pozabili. Papež zna pritegniti mladino kot magnet. Bog daj, da bi to srečanje rodilo bogate sadove!

Tretji dan papeževga obiska, nedelja 19. maja. Ta zadnji dan je bil določen za mariborsko škofijo, s papežovo mašo ob desetih na mariborskem letališču. Ob šestih sem se s p. gvardijanom Silvinom, p. Zdravkom, p. Viktorjem in p. Frančiškom odpeljal proti zeleni Štajerski. Tokrat me je doletela posebna čast. P. provincial Polikarp mi je dal vabilo mariborskega škofa z naročilom, naj zastopam njega in provinco pri papeževi maši. Tako sem imel čast biti na odru tik pri papeškem oltarju in somaševati skupno s kardinali, škofi ter ostalimi častnimi gosti. Sedel sem za msgr. dr. Francetom Rodetom, tajnikom papeškega sveta za kulturo in msgr. dr. Maksimilijanom Jezernikom, rektorjem našega rimskega papeškega zavoda

Misli, maj 1996

Slovenika. Pogled z visokega odra po stotisočglavi zbrani množici je bil veličasten in nepozaben. Ob vsakem aplavzu, ki je prekinil papežev govor, je zavalovila kot prostrano morje. Kje so zdaj tisti, ki so napovedovali slabo udeležbo, sem si mislil.

Po končani maši nam je pomožni škof Alojzij Uran v zakristiji za tribuno razglasil, da lahko vzamemo za spomin mašni plašč s štolo. Vesel sem bil tega daru, ki me bo spominjal na nepozabna srečanja s svetim očetom.

Vabilo p. provincialu, katerega sem zastopal, je vsebovalo tudi kosilo med častnimi gosti v hotelu Orel blizu mariborske frančiškanske cerkve. Tam sem srečal nekaj dobrih znancev in nisem bil tuj med njimi. Govoril sem tudi s sekretarjem za izseljence dr. petrom Vencljem in župnikom slovenske verske skupnosti na Dunaju.

Med gosti je bil tudi Janez Vasle, ki je pel kot solist pri papeževi maši. Veselo sva se pozdravila, saj se nisva srečala od njegovega obiska Avstralije in koncertov na peti celini.

Po kosilu je bilo treba kar pohiteti v stolnico, kjer je bilo napovedano srečanje papeža s predstavniki slovenske kulture, znanosti in umetnosti. Za to pa si moral imeti posebno vstopnico. Pred stolnicom sem obtičal s stiškim opatom dr. Nadrahom, našim p. Davidom iz Lemonta ter še nekaterimi duhovniki. Pa nam je končno nekdo iz škofije omogočil vstop v cerkev, kjer je papež najprej obiskal Slomškov grob v Križevi kapeli, nato pa imel prepričljiv govor in spet žel buren aplavz.

Sledil je odhod svetega očeta na mariborsko letališče. V odprtem avtomobilu se je peljal skozi mesto, spremstvo se je vozilo za njim v avtomobilih, gostje pa v treh avtobusih. S prof. Lojzetom Peterletom sva bila v istem avtobusu. Na letališču je na visokega gosta že čakalo letalo slovenske Adrie. Stal sem komaj šest metrov od papeža, ki se je z govorom zahvale poslavljajal od Slovenije. S svojim spremstvom je stopil na letalo in od vhoda še enkrat pomahal množici, ki se je zbrala in mu mahala v slovo. Letalo se je počasi premaknilo na konec steze, se okrenilo, potem pa pohitelo mimo nas in se dvignilo s tal. S stiškimi opatom sva strmela za njim in najbrž mislila isto: trije milostni dnevi, ki nam jih je dal Gospod, so minili. Za Slovenijo vsekakor zgodovinski dnevi papeževga obiska, ki nas je ob 1250-letnici našega krščanstva utrdil v veri. Nepozabni dnevi, ki so dokazali, da je naš narod še veren in hoče tak ostati. Veliko vzpodbudnega nam je povedal sveti oče. In govoril je v našem jeziku, da smo ga razumeli in si njegove besede vtisnili v svoja srca. Bog bodi zahvaljen za vse!

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew; Vic. 3101

Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

Med novokrščenci sta tokrat dve deklici.

Kate Lauren Ivancic je bila krščena 18. maja v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda. H krstu sta jo prinesla starša Bruno Ivančič in Lorraine, rojena Prosen.

Naslednji dan, 19. maja, smo imeli v naši slovenski cerkvi še en krst. Zakrament božjega otroštva je prejela **Rachel Jernejčič**, prvorojenka **Johna Jernejčiča** in **Elizabete**, rojene Horvat.

Novokršenkama želimo, da bi ob zgledu staršev in botrov ter z božjim blagoslovom postali, kar Bog od njiju pričakuje.

Zakrament svetega zakona sta v naši cerkvi tokrat prejela **Nicholas John Davey** in **Helen Pirc**. Dne, 20. aprila sta si pred Bogom obljubila zvestobo. Helen se je rodila v družini pokojnega **Martina Pirca** in **Rožice**, rojene Doma. Novoporočencema iskrene čestitke in božjega blagoslova na začetni poti.

Dne, 10. aprila je v svojem domu v Newtonu (Geelong) umrl **FRANC KOLOŠA** iz Prekmurja. Po kratki bolezni je lepo spravljen z Bogom dočakal svojo veliko noč, saj je na veliki petek prejel poslednje zakramente. Pokojni Franc se je rodil 15. julija 1924 v Moščancih v Prekmurju. Poročil se je z **Marijo Krebel** iz Dravograda. V Avstralijo sta prišla okoli leta 1950. Za očetom žalujeta hči **Monika** in sin **Frank** z družinama. Pogrebno mašo za pokojnega smo imeli 15. aprila v cerkvi svete Družine v Bellparku. Pokopan je na pokopališču v Hightonu.

Po pogrebu Franca Kološa je p. Bazilij obiskal v geelongški bolnišnici **FRANCA STANJKA** in mu podelil sveto maziljenje. Še isti dan, 15. aprila, proti večeru je bolnik izdihnil. Franc Stanjko je bil rojen leta 1931 v Dobovi pri Brežicah. Poročil se je

z **Marijo Okrajšek**, skupaj z njo bežal preko meje in končno emigriral v Avstralijo. Dom sta si ustvarila v Geelongu, kjer je uspel tudi s svojo orodjarsko delavnico. Poleg žene zapušča sina **Franka** in hčerko **Susan** z družinama. Pogrebno mašo smo imeli v petek, 19. aprila, grob pa je dobil pokojni Franc na pokopališču Highton.

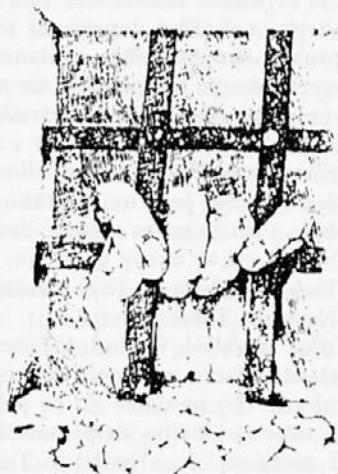
ALOJZ TORJAN je umrl v soboto 20. aprila v Austin Hospitalu. Odpovedala so mu jetra in ni bilo več pomoči. Kot samec je živel v North Fitzroyu v državnem stanovanju (Commission Flats). Rojen je bil 11. maja 1937 v Hrušici, kjer ima še brata **Ivana**. Brat **Frane** se je že pred leti ubil v Alburyju z motorjem, brata **Jože** in **Anton** pa sta umrla v Sydneyu. Rožni venec ob krsti pokojnega **Alojza** smo imeli 30. aprila zvečer ob pol osmih v naši cerkvi, naslednji dan ob desetih pa pogrebno mašo. Pokopan je na keilorskem pokopališču.

V soboto, 27. aprila, je v St. Vincents Hospital umrl **PEPI BATIČ**, rojen 12. 12. 1926 pri Zgoniku nad Trstom. Poročil se je z **Marijo Valenčič** iz Prema. V Avstralijo sta prišla leta 1957.

[nadaljevanje na strani 124]

MOJE GELIGE

(V CENTRALNIH ZAPORIH)

V Novi Gorici so nas zapeljali v Žabji kraj, na sedež Udbe. Slišali smo tekanje, šepetanje, navodila, kot bi bilo treba zastražiti do zob oboroženo tolpo. Včasih se mi je posrečilo ujeti kakšno senco ali svetlobo skozi reže, ki so služile za zračenje. Ko se je začelo mračiti, so nas odpeljali po Soški dolini proti Tolminu. Pod Sveto goro me je kar stisnilo pri srcu. Kadarkoli smo se z vlakom vozili v Gorico v šole, smo se ozirali na Sveto goro in na tihem prosili Marijo, da bi dosegli svoj cilj in pomagali našemu ljudstvu, ki je trpelo pod fašizmom. V svoji mladostni zagnanosti in tudi iskreni veri smo z zaupanjem klicali Marijo na pomoč, ker smo čutili, da je našemu narodu velikokrat pomagala v stiski. In zdaj? Ali nas je zapustila? Ali je res v vsakem času potrebno, da gremo z Njo na Kalvarijo? Fašisti so preganjali duhovnike in jih pošiljali v internacijo, ker so vedeli, da imajo velik vpliv na ljudstvo, da ovirajo njihove raznarodovalne načrte. In zdaj, ko smo se rešili fašizma, nas preganjajo lastni ljudje in nas postavljajo pred sodišča. Zakaj? V čem smo jim na poti? Ali se nismo borili za narodno osvoboditev? Je torej le res, da jim gre za zmago komunizma, brezboštva? Potem je razumljivo, da smo jim duhovniki v napoto. Marija Svetogorska, ali nas boš sedaj zapustila? Zdaj, ko gre za vero, za čast Tvojega Sina? Res je, da je Simeon napovedal, da bo Tvoj Sin kamen spotike, kateremu bodo nasprotovali in bo mnogim v pogubo, nekaterim pa v vstajenje. Ali nismo dolgo let čakali vstajenja, zakaj se sedaj pred nami dviga druga Kalvarija? Bo ta Kalvarija strma? Kaj hočejo s tem procesom, na katerega so toliko časa čakali? Kako si bomo pogledali v oči? Kako boš priznal nekaj, česar nisi storil? Krivo pričevanje? Nekaj, kar moraš povedati proti svojemu prepričanju, ker je drugi prav tako priznal proti svojemu prepričanju? Kaj pa vest?

S takimi občutki smo se bližali Tolminu. Marica se je ustavila pod kostanji pred jetnišnico. Počasi je paznik odpiral vratca omaric, da smo izstopali, ne da bi videli drug drugega. Tu je torej tista jetnišnica, v kateri so trpeli naši ljudje pod fašizmom.

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU
PATRA BERNARDA
ZA NAŠE "MISLI":

\$300.- Kraje Niko; \$62.- Urbančič Ljenko; \$50.- Samsa Stanislav, Potočnik Jože; \$40.- Grzina Anton, Brunčič Maksimiljan, Paulic Julijana; \$30.- Klemenčič Janez, Marinovich George, Lah Janez, Lambrineas dr. Marija, Pungerčar Alojz, Rotar Janez, Prpič Luisa; \$25.- Marsic Mario, Klopčič Ivo; \$20.- Barbiš Jože, Miklavc Justina, Stukelj Matija, Petelin Ivan, Ponikvar Ivana, Tee Tatjana, Godec Vladimir, Kovačič Lojze, Debelak (Stan) Marija, Matko Emil; \$18.- Želle Joe; \$15.- Wetzel Francka, Rovtar Martin; \$10.- Šenkinc Franc, Brgoč Anka, Ferfolja Viktor, Grl Marija, Ličen Alojz, Dekleva Ivanka, Veedetz Angela, Malnarič Jože, Zabkar Ivanka, Kološa Franc, Koster Pavla, Cinc Anna, Veljkovič Marta, Korosa Hermina, Kresevič Danilo, Kragelj Stanislav, Brumec Slavica, Ciobaca Justina, Sperne Vanda, Tomazic Milka, Medved Marija, Klančič Adam, Lenšček Branko, Šuštarčič Ivan, Študent Ivanka, Buhnčič Franc, Volcic Marija, Pavlič Danila, Zver Štefan, Namar Franciska, Horvat Olga, Celigoj Milan, Žele Ivan, Jerman Guerin, Jernejčič Slavko, Baligač Oto, Brne Alojz, Baver Viljem, Juryszczuk Zofija, Kavaš Rozalija, Barbiš Albina, Damiš Ivan, Mautner Franc, Kavič Milan, Javornik Viktor, Dekleva Lucia, Žele Franc, Feldin Ignac, Svetina Mario, Pregelj Paula, Marchich Alojz, Vitez Štefanija, Dobrigna Marija, Bezgovšek Silvo, Metlikovec Olga; \$9.- Bizjak Ferruccio; \$5.- Vale Marija, Ludvik Stanislav, Pless Rozika, Koželj Vida, Kristančič Zdravko, Valenčič Draga, Ficko Jože, Grlj Drago, Hrast Slavko, Božič Pavlina, Janž Janez, Brodnik Jože, Fatur Stanko, Kalister Ignac, Benčič Romano, Lečnik Angela, Vovk Ladislava, Kotnik Francka, Szivatz Anica, Kampus Ivan, Gombač Pavla, Belec Peter, Bajšič Štefanija, Konda Anton, Godec Mirko, Žele Jože, Nemanič Jože, Krašovec Matilda; \$3.- Jurjčević Ema, Marinček Janez, Pirnar Anton; \$2.- Zele Zdravko Joža; \$1.- Dolenc Peter.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERNO POVRNI!

Darovi za druge nabirke
bodo vpisani prihodnjč.

NAŠE NABIRKE

Na strani 103 in 104 imate pismo našega novega misijonarja p. Pepija Lebrehta. Pri vaših darovih za misijone in posinovljene misijonarje se spomnite tudi nanj.

P. Bazilij je pri odhodu v domovino odnesel s seboj tudi vaše darove, ki ste jih darovali za različne namene. Če bo le utegnil jih bo osebno izročil tistim, ki so jim namenjeni.

PRILOŽNOSTNA ZNAMKA. Sredi meseca aprila je pri Slovenski pošti izšla priložnostna znamka v počastitev obiska papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji z vrednostjo 75 tolarjev. Oblikoval jo je arhitekt Janez Suhadolc, papežev portret pa je naslikal slikar in tehnični urednik Družine Tone Seifert.

ZLATNIK. Zlatarna celje je v spomin na papežev obisk izdala obesek in dva spominska kovanca: zlatnik in srebrnik.

Jaz je še nisem okusil, ker sem imel po aretaciji svoje bivališče v bunkerju nekoliko naprej od tolminske cerkve. Tu so nam zdaj pripravili snažne celice s slamnjačo. Druge jetnike so odpeljali drugam, da je bil prostor za nas, ki smo bili začasni gostje te slavne hiše. Paznik je bil izredno prijazen. Nekega dne je začel pogovor.

"Slišal sem, da boste pustili svoj poklic, da pojdete študirat za profesorja. Saj je prav, da tako naredite!"

"Kdo vam je pa to rekel?" sem ga vprašal.

"Saj že vsi tu okrog govorijo. Vsi, ki vas poznajo."

"Kako to? Kdo pa je to raznesel?"

"Ne vem. Tako pravijo."

Tako pravijo! Odkod to? sem razmišljal. Aha! Majorju sem rekel, da bi me zanimala romanistika, če bi prišel dovolj zgodaj iz zapora. To pomeni, da so pripravljali teren, da so med ljudmi širili take novice in jih psihološko pripravljali na ta proces. Tudi naši zaslisevalci so prišli v Tolmin, da bi poslušali, kaj bodo obsojenci govorili. In kar je bilo najbolj zlobno, povabili so msgr. Toroša, da bi se na lastne oči in ušesa prepričal, kako "pokvarjene duhovnike" ima in da ne bi mogli govoriti, da preganjajo duhovnike zaradi vere, ampak zaradi sovražnosti do oblasti in nove države. Msgr. Toroš je bil tako naiven, da se je odzval vabilu in je vse dni procesa stanoval v hotelu Krn. Ni maral stanovati v župnišču, kot sem pozneje izvedel, čeprav ga je dekan Vodopivec povabil. Dekan je bil namreč pod stalnim nadzorstvom.

Proces ni potekal v kino dvorani, kot pri moji razpravi, ampak v sobi na sodišču, kjer ni bilo prostora za veliko ljudi. Navzoči so bili le izbranci. Proces je trajal nekaj dni. Mene so poklicali, da sem kot "priča" povedal isto, kar sem podpisal pri soočenju s Šturmom. Zaslisevalci so se bali, da ne bi drugače govoril, zato so nas obiskovali po celicah in skušali dobrohotno vplivati na naše duševno razpoloženje. Javni tožilec je zahteval za vse obtožene najvišje kazni. Dejstvo je, da je Kobal dobil osemnajst let, Hlad šestnajst, drugi pa po deset in manj. S tem je bilo "zadoščeno pravici" in Tolminska je izgubila za nekaj let pet duhovnikov, ki so skupno odsedeli skoraj štirideset let. To pomeni za dušno pastirstvo štirideset let verouka manj, toliko pridig in toliko maš manj. Dovolj časa, da bi vcepili ljudem drugačno mišljenje, drugačne ideje, drugačen nauk, kot ga uči evangelij - nauk Marxa in Engelsa! Ali so dosegli svoj cilj? Ne! Nasprotno! Med ljudi so zasejali mržnjo do vsega "novega". In načrti, ki so jih delali, so drug za drugim propadali. Pri veliki samozavesti in megalomaniji je manjkalo božji blagoslov, tisti blagoslov, ki bi ga tudi duhovniki priklicali na ljudi. Toda oni niso marali ne duhovnikov ne Boga in božjega blagoslova.

CELICA 153

Nas so zopet odpeljali v Ljubljano. Dolgo časa se nismo videli, ker so nas razdelili v različne celice. Meni so rekli, da me bodo dali v prevajalnico. Najprej sem prišel v "smrtni trakt", to se pravi tisti hodnik, kjer so bile prej celice na smrt obsojenih.

Takrat sem bil v celici št. 150, zdaj pa so me dali v manjšo na št. 153. Nekaj dni sem bil sam. Potem sem dobil družbo. V tej celici so se z mano zvrstili: Skamlič (član Matjaževe vojske) in duhovniki Slapšak, Fortuna, župnik Kres in minorita pater Marijan in p. Andrej, pozneje tudi Nace Škoda. Imeli smo dve železni postelji, nekaj polic, mizico in kiblo v kotu. Včasih smo bili trije, včasih nas je bilo pet, kakor je nanoslo. Dva najstarejša ali bolehnata sta bila v posteljah, ostali pa smo zvečer zgrnili slamnjače po tleh, podnevi pa so bile zložene ob steni in pokrite z odejo.

V začetku sem bil sam s Skamličem. Ni bil zgovoren fant. Po vsem, kar je preстал po bunkerjih, je bil zelo zamišljen. Svojecv ni imel, ki bi skrbeli zanj. Nič ni silil vame z vprašanji, čutil pa sem, da je poslan kot cinkar. Te službe ni opravljal z navdušenjem, z namenom, da bi po hrbtih drugih zlezal iz zapora. Pakete je dobival le poredkoma. Rad je jedel čebulo, luk. S sabo je imel konzervno škatlo, in ko je dobil mast ali zaseko, je pod oknom zakuril časnik, pogrel mast in čebulo, nato pa sva z odejo mahala, da se je skadilo iz sobe. Dišalo je kot po najboljšem cvrtju. Čebula je nadomestila meso. Nikdar nisem s tako slastjo vlek el vase vonja po cvrtju kot takrat. Lakota spreminja okuse.

Skamlič ni ostal dolgo z mano. Poklicali so ga in se ni več vrnil. Nekaj časa sem zopet ostal sam. Zaželel sem si duhovniške družbe, saj je minilo že skoraj leto od ločitve v Novem mestu. Sledila je samica, zasliševanje, tolminski proces in prekladanje iz kraja v kraj. Tudi v zaporu si človek zaželi stalnosti, čeprav prinese vsaka celica in vsako srečanje z novimi jetniki kaj novega.

Prinesli so mi pisalni stroj in en letnik Slovenskega poročevalca. Kaj bo pa zdaj? Prišel je pomočnik upravnika in mi naročil, naj iz Poročevalca prepisem vse članke o duhovniških procesih. Delo torej! Ne bo mi dolgčas. Spoznal bom nova imena tudi tistih, ki jih še nisem srečal. Toda kaj jim bo vse to? Mar mislijo popraviti in spremeniti obsodbe? Je prišel čas za večjo amnestijo? To je bila uganka.

Nič mi niso določili, do kdaj moram pregledati in prepisati. Imel sem torej dovolj časa, da sem prebiral tudi bolj zanimive članke o kulturnem življenju. Skušal sem nadomestiti vse, kar sem zamudil v mesecih, ko sem bil izoliran od zunanjega dogajanja.

Nekega dne, ko sem slonel nad časnikom, nenadoma zaškrta ključ v vratih. Planil sem pokonci in se postavil sredi sobe. Vrata so se na stežaj odprla in v sobo je stopil možiček s culo v roki. Tresel se je. Ko je paznik zaprl vrata, sem ga premeril od nog do glave. Bil je suhe postave, bled, na eno oko skoraj slep. Če bi ga srečal na cesti, bi mu ponudil drobiž. Jetniška obleka je ohlapno visela na njem. Mirno je stal, kot bi čakal na ukaz.

[Nadaljevanje sledi]

Sveti oče

*Zvonite, zvonovi,
le pojmo na glas,
izpolnjeni snovi,
vesel je ta čas.*

*Sveti oče je med nami,
sredi teh pomladnih dni,
sprejmimo ga vsi vdani,
odpira svetu zdaj oči.*

*Mnoga tekla so stoletja,
prednikov se čuje glas:
vera temelj je zavetja,
zdaj in za prihodnji čas.*

*Domovina lepa, zala,
tvoj prišel je čas,
svetu boš ime poslala,
da vsi zvedo o nas.*

*Potrdi nas v veri
za prihodnje dni,
trenutki mnogokteri,
brž prinašajo skrbi.*

*Rojstni dan praznuješ,
sveti oče zdaj pri nas,
naša srca osrečuješ,
ko prinašaš Božji glas.*

*Sveta Mati sredi polja,
Jezus v naročju zlat,
nam umirja vsa obzorja,
saj ljubezni je zaklad.*

*Si pozdravil mladi rod,
srca v sreči so kipela.
Spremljaj jih na pot, Gospod,
da bo vera v njih živela!*

*Blagoslov smo prejeli,
vera bo rodila klas.
Odprimo okna, dveri!
Bog se sklonil je nad nas.*

*Zvonite, zvonovi,
le pojmo na glas,
izpolnjeni snovi,
vesel je ta čas.*

Izidor Rejc

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487

Velikonočni prazniki so za nami in čeprav se čas nekako umirja, se v našem verskem središču vedno kaj dogaja. Sami prazniki so bili lepi, čeprav je bilo obiska, kot po vseh župnijah, malo manj. Na samo veliko noč, ko je bilo vreme res jesensko, saj je rahlo rosilo, pa se je pri maši zbralo lepo število naših rojakov. Upam, da bodo velikonočna doživetja navzoča tudi v našem vsakodnevem življenju.

Na tretjo velikonočno nedeljo sta si v cerkvi Our Lady Sacred Heart obljubila večno zvestobo John Leopold STOIBER in Nada Maria ČARGO. Posebno ganljivo je bilo, ko sta svoja otroka k oltarju pospremili mami na invalidskih vozičkih in iz njunih rok sprejeli sveto obhajilo. Johnu in Nadi želimo, da bi bila njuna življenjska pot blagoslovljena s srečo in medsebojnim razumevanjem.

Šestindvajsetega aprila pa je v petinsedemdesetem letu starosti nenadoma umrla IVANKA NOVAK, rojena PONIKVAR. Rodila se je 17. januarja 1921 na Blokah v globoko verni družini. Njen stric je bil duhovnik v Ameriki. Brat Jože se je med vojno pridružil domobranecem in bil ubit. Po vojni se je družina razkropila zaradi težkih razmer, ki so takrat vladale v Sloveniji. Ivanka in njena sestra Francka sta prišli v Avstralijo leta 1936, leta 1958 pa se je Ivanka poročila z Mirkom Novakom, diplomiranim juristom. V zakonu sta se jima rodili dve hčerki, Janet in Sandra. Obe sta doštudirali in tudi pomagali materi skrbeti za očeta, ki je bolehal več kot deset let. Ko je mamo zadela kap, sta tudi njej stregli z vso ljubeznijo, jo vozili v naravo in ji lajšali trpljenje. Rožni venec za pokojno je bil 28. aprila, pogrebna maša pa 29. aprila v naši cerkvi, nato pa smo jo pospremili k večnemu počitku na pokopališče Dudley Park, kjer zdaj počiva skupaj z možem Mirkom. Iskreno želimo, da pokojna Ivana najde svoj mir pri Bogu.

Pokojna
Ivanka
Novak r.
Ponikvar

Petega maja pa smo se v Rostrevorju na marijanski procesiji zbrali verniki adelaidske nadškofije. Vreme je bilo čudovito in prišlo je veliko ljudi, vendar manj kot lansko leto. Tudi naša skupnost je bila zastopana v lepem številu, bilo je celo nekaj gorenjskih narodnih noš, ki jih tujci tako občudujejo. Glasbena skupina El Salvador je izredno popestrila in razgibala bogoslužje. Naše molitve so se dvigale k Bogu s prošnjo za slovenski narod in za mir v svetu.

Dvanajstega maja, drugo nedeljo Marijinega meseca, pa smo praznovali dan, posvečen našim živim in rajnim materam. Ob 10. uri je bila kot ponavadi sveta maša. Na začetku je Kristijan Sintič pozdravil vse mamice, nato pa sta sestra Leopolda in Vinko Romanič zapela Zajčevo Ave Marijo, duhovni šopek našim mamam. Po maši je bil kratek kulturni program, ki ga je pripravila oziroma povezovala gospa Stanka Sintič. Odlomki iz del slovenskih pesnikov in pisateljev so s svojo izredno globino ganili srca vseh navzočih. Ganljiva je bila tudi molitve matere odraslih otrok, ki jo je prebrala gospa Anica Rant. Na koncu smo kot ponavadi izbrali materi leta naše slovenske skupnosti, tokrat Lanko Ivánčič in Mery Puz, ki sta zraven dela v slovenski skupnosti tudi zelo pozorni do bolnih, ostarelih in osamljenih ljudi. Po slavlju smo se preselili v dvorano, kjer smo moške postregli našim ženam in materam in jim s tem skušali pokazati našo hvaležnost za njihovo celoletno udejstvovanje in strežbo. Bog plačaj vsem, ki ste sodelovali in skrbeli za prijetno vzdušje.

pater Janez

Misli, maj 1996

Upanje pa ostaja

Brez upanja smo ljudje obsojeni na smrt, uničenje, razčlovečenje. Brez upanja, če sežemo v človekovo prvobitnost in usmerjenost k zemlji, bi toča, poplava ali ujma kmeta odvrnile od vztrajanja. Brez upanja nihče ne bi preživel holokavsta in taborišč smrti. Upanje je premagan obup. Definicija, ki sem jo nekoč slišal in mi je blizu, ker pušča svetlobo v temo ter filozofijo smrti in končnosti.

Uvod je namenjen razpravam v Avstraliji o legalizaciji uživanja droge. Rad bi našel nekoga, ki bi mi znal razložiti razliko med smrtmi: "ubij me nežno" od "Port Arthurja ali Bosne". Morda pretiravam. Ali lahko "osmrtnica" na cigaretni škatlici pregovori kadilca, da ne bi več segel po cigaretah? Dvomim. Ali lahko napis na vratih bara: "Tu se lahko kadi marihuana," pomaga zasvojenim. Dvomim.

Vse kaže, da smo ljudje postali tako razosebljeni, tako brez ljubezni, da nam ustreza svet halucinacij (prividov), ker se le tam počutimo srečne. Vedno bolj sem prepričan, da materialno bogastvo vodi naša življenja. Materialno bogastvo je postalo najvišja vrednota. Morda ne veste, da je letni zaslužek prekupčevalcev in pridelovalcev mamil 400-500 milijonov dolarjev. Si predstavljate mamljiv kup denarja, ki je glavni vir dohodka mnogih držav? Ne komunizem niti kak drug ... izem niso glavna nevarnost človeške družine, ampak materialno bogastvo. Samo to do konca razosebi človeka in uničuje upanje.

Leta 1994 smo se v samostanu na Kostanjevici nad Novo Gorico odločili, da del samostana zaupamo Skupnosti Srečanje za zdravljenje odvisnih od mamil in alkohola. Njen ustanovitelj je italijanski duhovnik don Pierino Gelmini. Danes je v Italiji že čez 200 teh skupnosti, drugod po svetu pa še 50. Vse skupnosti vodijo iz centra blizu Rima in v vseh vlada enak sistem. Na čelu posamezne skupnosti je prvi odgovorni, ki je vedno ozdravljeni narkoman in prostovoljno ostaja na razpolago Don Pierinu. Ostale službe in odgovornosti se menjajo vsak mesec. Način bivanja temelji na izkušnjah redov, ki živijo po načelu sv. Benedikta: "Moli in delaj!" Življenje v skupnosti ob polni osebni odgovornosti in medsebojni ljubezni je temelj teh komun. Izmed vseh načinov zdravljenja zasvojenosti je ta, glede na odstotek ozdravljenih, najuspešnejši. Bivanje traja 30 mesecev. Vstop v skupnost temelji na osebni, prostovoljni odločitvi in trimesečni poizkusni dobi

brez drog. Tu ni nadomestil kot sta metadon, heptanon, ali kaj podobnega, ker Don Pierino pravi, da je to le prelaganje in odmikanje od bistvenega. Bistveno pa je premaganje zasvojenosti, življenje v polnosti človeškega dostojanstva, ki temelji na bogupodobnosti.

Dve leti življenja z bivšimi narkomani (večina jih je bilo najmanj 7, 8 let na trdih drogah-heroin) me je prepričalo, da smo naredili prav, ker smo del samostana odstopili skupnosti, ki mladim ljudem vrača upanje in vero v življenje ter sinove, hčere, može ali žene vrača njihovim družinam.

Trenutno je v Don Pierinovi skupnosti okrog 3000 narkomanov. Samo v Sloveniji je več kot 8000 mladih zasvojenec. Ali ni torej število zdravljenih majhno? Je, pa vendar je treba gledati drugače. Kaj, če je med temi tritisoči vaš otrok in bo rešen? Ali ni on za vas najdragocenejši? Zapomnimo si, da je človek, ki mlademu ponudi drogo, eden najpodlejših ljudi na svetu. In proti tej podlosti se je treba boriti, boriti se je treba proti "zbiralcem hudičevih podobik zaslužka", zasvojenim pa nuditi upanje z neizmerno ljubeznijo.

So načini, da z našo pomočjo spet prevlada filozofija svetlobe in življenja nad filozofijo smrti in teme.

pater Niko

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovencem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

9 328 3999

BERWICK	796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	306 7211		
MALVERN	576 0433	Frances Tobin & Associates	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

Z VSEH VETROV

ZA PORT ARTHUR, enega turistično najprivlačnejših krajev male Tasmanije, za Avstralijo in za ves svet, bo nedelja, 28. aprila, ostala zapisana kot eden najbolj krvavih dni. Devetindvajsetletni mladenič je na tem zgodovinskem kraju iz nezanih nagibov z avtomatsko puško postrelil 35 ljudi, ki so nič hudega sluteč uživali sončen jesenski dan. Tasmanija je s tem oropana svoje nedolžnosti, saj je bila simbol miru in varnosti, nesmiselnost smrti pa bo sorodnikom in prijateljem žrtev še dolgo preprečevala, da bi sprejeli izgube in dopustili času utišati bolečino. Odzivi Avstralcev so kaj različni; veliko bi jih morilca spravilo s sveta že na mestu zločina, drugi bi ga takoj posadili na električni stol, mladi mož, ki je v streljanju izgubil ženo in hčerki, stari tri in šest let, pa je dejal: "Pokazal bi mu njihove pižame in ga vprašal, kako, za božjo voljo, naj živim brez njih. Rotim pa državnike, naj poostrijo zakone o orožju. Le tako moje najdražje in drugi ljudje niso umrli čisto zastonj." Novi ministrski predsednik John Howard je svojo prvo nalogo odločno in junaško izvršil: v slabih dveh tednih je bil sprejet zakon o popolni prepovedi lastništva, prodaje, uvoza... avtomatskega in polavtomatskega orožja. "Avstralija ne bo postala druga Amerika!" je dejal.

Z vso ihto pa se je tej odločitvi uprl tako imenovani "gun lobby" in po Avstraliji že zasedajo jezni in ogorčeni strelci, oropani svojega konjička. Kaj bi lahko vrnilo človeštvu občutljivost srca?

PRED DESETIMI LETI se je zgodila najhujša nesreča pri izrabljanju jedrske energije. Zaradi eksplozije enega od štirih reaktorjev v jedrski elektrarni v Černobilu v Ukrajini. Do nesreče je

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparske in instalacijske dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

prišlo 26. aprila zgodaj zjutraj. Velika količina radioaktivnih snovi se je sprostila v ozračje. Vetrovi so jo raznesli skoraj po vsej Evropi. Po ukrajinskih podatkih je zaradi posledic sevanja do zdaj umrlo 4300 ljudi, prizadeto pa je tudi življenje in zdravje 3,5 milijona ljudi. Najbolj so bili prizadeti otroci. Jedrska elektrarna v Černobilu tudi zdaj ni varna, tako kot mnoge druge v nekdanji Sovjetski zvezi. Z mednarodno pomočjo naj bi jo zaprli do leta 2000.

NA APRILSKIH parlamentarnih volitvah v Italiji je zmagala levosredinska koalicija Oljka Romana Prodiya. Za slovensko skupnost v Italiji je to na državni ravni velik uspeh, saj je bil izvoljen slovenski senator Darko Bratina.

VODITELJ čečenskih upornikov Džohar Dudajev je bil ubit med raketnim napadom ruskih sil v noči z 20. na 21. april. Na njegovo mesto je stopil njegov dosedanji namestnik Zelimhan Jandarbijev, ki je že zagotovil, da bo nadaljeval s politiko osamosvajanja.

OSEMINDVAJSETEGA MARCA 1996 je v Belgiji, v rudarskem mestu Eisden, kot žrtev prometne nesreče umrl slovenski izseljenski duhovnik VINKO ŽAKELJ. Rodil se je 14. marca 1918 v Šentjoštu nad Horjulom in bil v duhovnika posvečen v Krki na Koroškem 19. maja 1945, kamor se je umaknil pred zločinskim nasiljem, ki mu je vzelo dva brata in sestro. Študiral je v belgijskem Louvenu in nato nastopil službo duhovnega oskrbnika za Slovence in Hrvate v Belgiji in na Nizozemskem. Vztrajal je na tem mestu več kot 50 let ter duhovno in narodno krepil svoje ljubljene rojake. Mnogo let je izdajal list Baklja in bil med ustanovitelji Naše luči. Po Belgiji je pridigal za pomoč Cerkev v stiski. Štirinajst let je bil predsednik Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov v Evropi. Dolga leta je vodil slovensko šolo in skrbel za dopolnilni pouk slovenščine. Ljubil je domovino Slovenijo, ki je več desetletij ni smel obiskati. V romarski sezoni je prihajal pomagat na Sv. Višarje in zbiral sredstva za nakup hiše, da bi imeli Slovenci, zlasti rojaki po svetu, tu svoj dom. Bil je velik ljubitelj narave in fotografije: leta 1992 je izšla njegova knjiga Molitev na gori, s fotografijami Sv. Višarij in okoliških gora in duhovnimi mislimi. "Bogat v izkušnjah, moder in zavzet, v vsaki razpravi dejavno prisoten, v besedah nikoli prehitel, vedno preudaren. Vendar družaben in občutljiv za človeka," so mu ob slovesu zapisali v Naši luči. Vinko Žakelj je pokopan v svojem rodnem Šentjoštu. Naj počiva v miru Gospodovem.

Ne žaluj,
ne išči mojega groba,
ne žaluj za menoj.

Ni razloga za žalovanje,
kajti nad menoj so se uresničili
evangeljski blagri.

Ne žaluj,
ker cilji, za katere sem se bojeval,
živijo naprej.

Ko se bojuješ zanje,
sem jaz s teboj;

ko govoriš o njih,
govoriš tudi o meni.

Moje roke so roke tistih,
ki delajo za skupnost.

Moj razum je razum tistih,
ki z besedo in dejanjem

orjejo brazde svobode,
resnice in ljubezni.

Moje srce utripa v prsih tistih,
ki ustvarjajo pravičnejši svet.

Moje sanje o lepši prihodnosti za ves svet
so vedno bolj žive v zavesti tisočerih.

Ne išči mojega groba,
ne žaluj za menoj.

Mrtev bom le tedaj,
če boš ti zgubil pogum,

če boš zapustil skupne cilje,
če boš začel misliti samo nase.

Ne išči torej mojega groba
in ne žaluj za menoj.

Fotografija in besedilo Vinko Žakelj, iz njegove knjige Molitev na gori

Rožni venec ob krsti pokojnega smo molili 29. aprila zvečer v kapeli pogrebnega zavoda Le Pine v Camberwellu. Naslednji dan po pogrebni maši v tamkajšnji župnijski cerkvi smo ga pospremili na pokopališče Springvale. Za njim žaluje žena Marija, sinova Slavko in Jožef ter dva brata v domovini.

Med žrtvami iz Port Arthurja, ki so izgubile življenje 28. aprila, je tudi NANETTE MIKAC s hčerka 6-letno ALANNAH in 3-letno MADELINE. Mož in oče Walter je bil krščen v naši cerkvi, kamor je kasneje prihajal s svojimi starši, Ljubom Mikcem in Milko, rojeno Mejak. Zadnje slovo od pokojnih je bilo 11. maja v dvorani v starem delu Austin Hospital. Sledil je pogreb na bližnje pokopališče Warringal, kjer že nekaj mesecev počiva mama in stara mama pokojnih.

Že nekajkrat smo slišali, a šele zdaj je mrtvaški list potrdil, da je 7. februarja letos umrl rojak JANEZ MOLK. Bil je samski in v Avstralijo prišel že pred več kot štirimi desetletji. Točen dan in kraj rojstva nam je neznan. Imel je približno 75 let. Njegovi sorodniki živijo v Zbrišah pri Rovtah. Umril je v Fitzroyu. Svojo hišo v Prestonu je že pred časom prepisal in jo zapustil neki hrvaški družini, ki jo je komaj poznal, z namenom, da bi zanj skrbela do smrti. Ti so zanj res poskrbeli: o Janezovi smrti ni bil obveščen noben njegov prijatelj, ne sorodniki v domovini. Truplo je bilo dva dni po smrti upepeljeno v krematoriju v Fawknerju brez katoliškega duhovnika. Ko bi bil pokojni Janez bolj povezan s slovensko skupnostjo, bi gotovo dočakal drugačen konec tostranskega življenja. Tako pa niti ne vemo, kje je končal njegov pepel.

Med pokojnimi, ki so odšli v večnost v mesecu maju so še Julka Mrčun, Jože Horvat in Mario Križaj. O teh boste lahko brali v naslednji številki Misli.

Pokojne vam priporočamo v molitev, vsem domačim pa iskreno sožalje.

Odprto
od 11 am do 11 pm,
v petek in soboto
do ene ponoči.
Ob nedeljah zaprto.
Domača hrana.
Dobra postrežba
posameznikom
in skupinam!

137 Bank Street
SOUTH MELBOURNE
Tel: (03) 9690 5148

Tokrat nam je ostalo le malo prostora, saj je več strani posvečenih papeževem obisku v Sloveniji, zato le na kratko o dogodkih iz našega središča.

Velikonočnih darilnih kuvertic se je doslej vrnilo 375 s skupno vsoto \$ 7,223.40 za vzdrževanje našega središča. V postni družinski nabirki Project Compassion smo doslej zbrali \$ 392.82. Bog povrni vsem za vašo darežljivost.

Prvo nedeljo v mesecu maju smo praznovali materinski dan. Že pri maši mladinski maši ob deseti uri smo se spomnili vseh pokojnih in živih mater. Po maši so otroci Slomškove šole z učiteljicama Veroniko in Mary pripravili materinsko proslavo, v kateri so sodelovali tudi drugi. Ivan Mejač je tudi tokrat naredil torto, ki jo je dobila ena od srečnih mamic. Prostovoljne prispevke (\$ 373.-) smo tokrat namenili za potrebe Slomškove šole.

Mesec maj se izteka in z njim šmarnice. Ne sme pa zamreti naše zaupanje v Marijo. Na praznik Marije Pomagaj, 24. maja, smo imeli šmarnice s petimi litanijami in posvetitvijo naši nebeški Materi.

Drugo nedeljo v mesecu juniju je praznik Svetega Rešnjega telesa in krvi - Telovo. Če bo vreme primerno, bomo imeli poleg maše še procesijo z Najsvetejšim. Pridite v čim večjem številu. Narodne noše so posebej povabljeni, enako tudi otroci, da bodo trosili cvetje pred Najsvetejšim.

Praznik Srca Jezusovega je tokrat 14. junija.

Kosilo za upokoence je še vedno lepo obiskano, čeprav je precej rojakov na obisku v domovini. Med njimi je tudi p. Bazilij, ki se je udeležil vseh srečanj s papežem. Na nedeljo papeževga obiska smo še zadnjič zmolili molitev za uspeh njegovega obiska in mu kar v cerkvi zapeli napitnico za rojstni dan Kol'kor kapljic, tol'ko let.

Društvo sv. Eme in gospodinje pridno sodelujejo pri vseh prireditvah, kjer je potrebno. Pred leti so z darovi podpirale sklad za zidavo Doma matere Romane, zdaj pa pomagajo našemu središču povsod, kjer je to potrebno. V zadnjem času so poskrbele za novo razsvetljavo v kuhinji pod cerkvi, ki jo je naparavil Alex Bratina. Pomagale bodo pri plačilu računa za obnovljene stopnice. Te nič več ne spuščajo vode in tako so spodnji prostori suhi. Barva stopnic je morda malo nenavadna, vendar se jo bomo sčasoma navadili. Na robove stopnic pride še temnejša črta, da se posamezne stopnice lažje ločijo med seboj. Društvo nam je podarilo tudi telefonsko tajnico, ki bo v kratkem priklopljena. Bog naj jim povrne za vse.

Med nami je p. Niko Žvokelj, ki je v začetku meseca maja prišel med svoje stare prijatelje in v odsotnosti p. Bazilija pomaga, kjer je potrebno.

pater Tone

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

VELEPOSLANIŠTVO RS v Canberri sporoča, da v bližnji prihodnosti ne bo konzularnih dni v posameznih krajih, kjer živijo večje slovenske skupnosti. Ko pa bodo, boste o tem pravočasno obveščeni.

Urad veleposlaništva v Canberri bo pa seveda redno uradoval. Uradne ure ima vsak delovni dan od deset do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite osebno ali po telefonu vse potrebne konzularne informacije.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6.
60 Marcus Clarke St., CANBERRA CITY
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na poštni predal: **EMBASSY OF SLOVENIA,**
P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

SYDNEY, N.S.W. - Ob nenadni izgubi mojega dragega moža, diplomiranega inženirja Jožeta Senčarja, se iz vsega srca zahvaljujem vsem navzočim na Slovenskem društvu Sydney v Wetherill Parku, vključno z reševalci bolnice v Fairfieldu, ker ste mu dne 22. februarja 1996 skušali rešiti življenje.

Izredna zahvala g. patru Valerijanu Jenku za poslednje sveto olje, pogrebno sveto mašo v Merrylandsu in pogrebni obred v kapelici rockwoodskega krematorija. Nepozabne so njegove tolažilne in bodrilne besede. Enaka zahvala tudi g. patru Baziliju Valentinu v Melbournu. Tudi njegova tolažba mi bo ostala v spominu, prav tako kot besede drage sestre Hilarije iz Sydneya.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, poprijeli za krsto kot gospod Franci Rank in gospod Toni Šimec; darovali cvetje ali dar v zdravstvene namene Heart Foundation.

Posebna zahvala sestri Francki Žižek in njenemu pevskemu zboru kot tudi gospodu Štefanu Šernekcu in pevskemu zboru Slovenskega društva Sydney, govornikoma gospodu Jožetu Smuku in gospodu Stanku Samsi ter gospodu Cvetku Faležu za prebrani poslednji pozdrav gospoda doktorja Jožeta Bernika, predsednika Svetovnega slovenskega kongresa. Srčna hvala za vsa ustna in pisna sožalja, darovane svete maše

(Slovenski narodni svet Viktorije, družina Š. in M. Mesarič, družina L. in J. Košorok) in molitve za pokoj njegove duše. Posebna zahvala tudi gospodu Francu Horvatu in njegovi hčerki Danici, ki je v narodni noši in s slovensko zastavo izkazala posebno čast, in to ob odprti krsti v kapeli pogrebnega zavoda Olsens Funerals v Caringbahu, v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu ter krematoriju v Rockwoodu.

Prisrčna zahvala Slovenskemu narodnemu svetu za New South Wales za denarno pomoč in sedmino pri Slovenskem društvu Sydney. Najlepše se zahvaljujem tudi gospe Justi Ribič in vsem ženam, ki ste pomagale pri pripravljanju prigrizka, postrežbi ter prinesle odlično pecivo. Enako velja tudi za vse odbornike in člane Slovenskega društva Sydney.

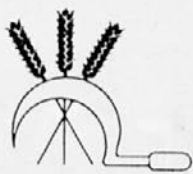
Nekateri ste se prišli posloviti od zelo daleč, na primer gospod Jože Vah iz Queenslanda; veliko vas je bilo tudi iz ACT-ja... Doma, v Sloveniji, kjer so bili posmrtni ostanki Jožeta Senčarja z vso ljubeznijo položeni v grob njegovih staršev, Jožeta in Anice Senčar, rojene Štusej, pa se je od njega poslovil tudi pater Ciril Božič.

Nekateri ste se prišli posloviti od zelo daleč, na primer gospod Jože Vah iz Queenslanda; veliko vas je bilo tudi iz ACT-ja... Doma, v Sloveniji, kjer so bili posmrtni ostanki Jožeta Senčarja z vso ljubeznijo položeni v grob njegovih staršev, Jožeta in Anice Senčar, rojene Štusej, pa se je od njega poslovil tudi pater Ciril Božič.

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom se toplo priporočamo z raznovrstnim domačim pecivom, kruhom in še drugimi dobrotami naše peči.
F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta. Vprašajte za ostale informacijel

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD.4217

Telefon: (075)398 759

LJUBLJANA, 16. 4. - V atriju Narodnega muzeja v Ljubljani je bila otvoritev razstave Kulturni most med Slovenijo in Avstralijo - Bridging the Cultures of Australia and Slovenia. Ob prisotnosti avstralskega ambasadorja gospoda R. A. Walkerja, številnih gostov iz Slovenije in Avstralije je razstavo odprl predsednik države g. Milan Kučan. Na razstavi sodeluje 16 likovnih umetnikov slovenskega rodu iz Avstralije. Na ogled je, poleg likovnih del, še izbor knjig slovenskih avtorjev iz Avstralije, dela o avstralskih Slovencih, periodika, predstavitev posameznih društev in organizacij, ansamblov in ostali tisk. Koordinator predstavitve je član Izseljenskega sveta iz Melbourne g. Ivo Leber. Razstavo spremlja lično oblikovan katalog o likovni razstavi in Opisna bibliografija slovenskega tiska v Avstraliji avtorice Milene Brgoč.

Iz Ljubljane se razstava seli še v Trebnje, Maribor, Trst, Tinje na avstrijskem Koroškem ter v Pobjorno v času Srečanja v moji deželi. - **Helena Drnovšek**

SOJEMU BOLNEMU OČETU v Maribor naj se oglasi Vlado Petelinc.

JOHN STEBLE, Rooty Hill, N. S. W., naj se oglasi sinu Srečku Frimu. Naslov: Srečko Frim, Zbelovska gora 116, 2319 Loče pri Poljčanah.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS

ALDO and JOE

MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

GOJAKS MEATS
& SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

PERTH, W. A. - Rojaki v Perthu in okolici so imeli slovensko sveto mašo tretjo in četrto nedeljo v mesecu aprilu. Tokrat objavljamo le sliko z romanja v Rockingham. Več o tem v prihodnji številki.

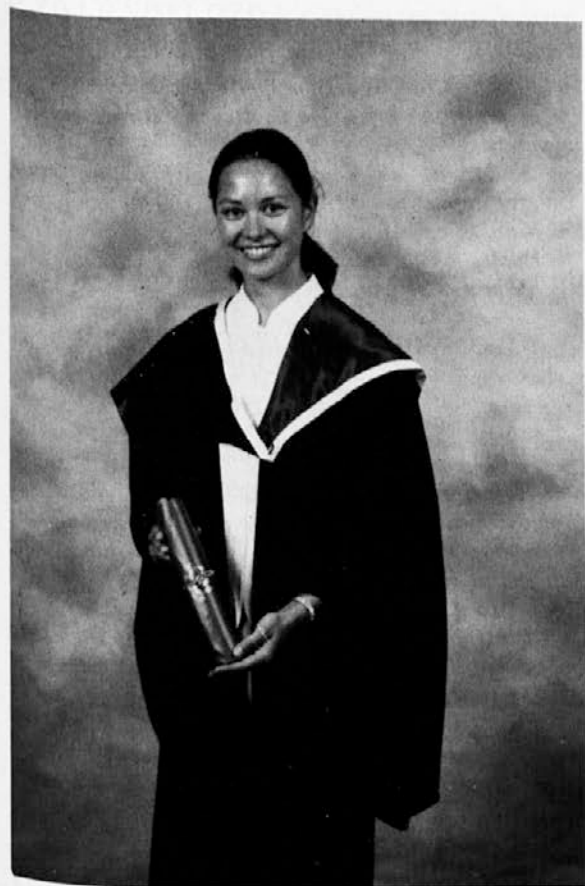
Skupina
rojakov
iz Perthu
na romanju

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

Danes vam v GALERIJU MLADIH predstavljamo MELINDO TEE iz Melbourn. Njena starša sta Ling Tee in Tatjana, rojena Colja, ima pa še sestro Jenny in brata Michaela. Krščena je bila leta 1971 v naši slovenski cerkvi Svetega Cirila in Metoda v Kewju. Obiskovala je osnovno šolo Mother of God v East Ivanhoeju in kasneje gimnazijo, Genazzano College v Kewju, ki jo je končala z odličnim uspehom.

Nato je bila sprejeta na medicinsko fakulteto v okviru melbournske Univerze. Po končanih šestih letih študija je lani z odliko diplomirala. Od 170 študentov je bila najboljša v psihologiji. Zdaj je zaposlena kot internistka v

Mladi maj

Oj, kako
lep je svet
v cvetju mladih let!

V gozdu šmarnice cveto,
drobne ptičice pojo.
Vse cveti,
vse dehti,
vse se veseli.

V logu virček čist šumlja,
veter z valčki se igra.
Rožic kras,
ptičic glas,
v svate vabi nas.

Oj, kako je lep ta svet,
če je srček čist kot cvet!
Saj tedaj
mladi maj
res je pravi raj.

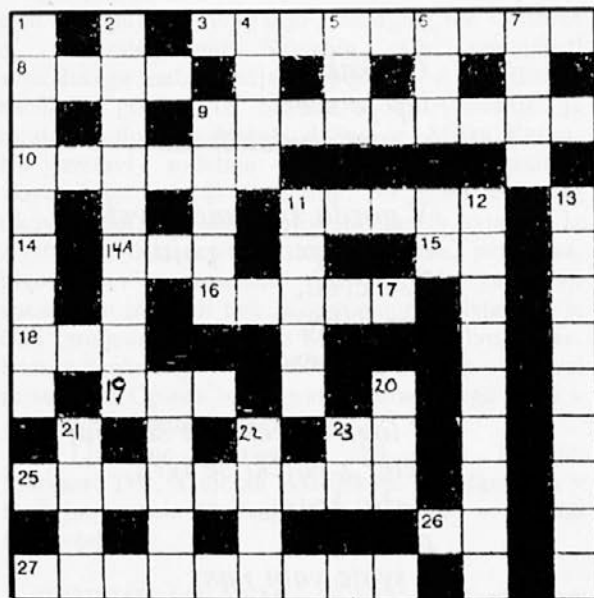
M. P.

melbournski bolnišnici Royal. Rada in veliko dela. Želi si specializacije, a se nekako še ne more odločiti, na katerem medicinskem področju.

Njena sestra Jenny je leta 1993 z odliko diplomirala iz ekonomije na univerzi La Trobe. Po dveh letih dela je nadaljevala študij na melbournski univerzi za naziv masters iz ekonomije. Leta 1993 je tudi obiskala Slovenijo in bila navdušena nad sprejemom sorodnikov. Pravi, da je Slovenija krasna dežela!

Melindi in Jenny želimo še veliko delovnih in študijskih uspehov ter vsega lepega, kar spada k mladosti: zdravja, veselja, zagnanosti, prijateljstva in ljubezni.

VODORAVNO: 3. glavno mesto Nizozemske; 8. pripadnik starega plemena; 9. žensko ime iz dveh imen; 10. priprava za sprejemanje in oddajanje elektromagnetnih valov; 11. Žuželka, ki piči; 14a. hec; 15. kazalni zaimsek; 16. narejen iz ajde; 18. pokrivalo za posteljo; 19. star Slovan; 23. osebni zaimsek; 25. država, ki jo je papež pred kratkim obiskal; 26. latinski veznik; 27. prebivalci sredozemske države.

NAVPIČNO: gorovje v Sloveniji; 2. ptica selivka; 4. izraelski kruh v puščavi; 5. mariborska tovarna avtomobilov; 6. cev; 7. in 9. žensko ime; 11. svetopisemsko število; 12. kraj ob Krki; 13. slovenska pokrajina; 20. najnižja ocena; 21. stran; 22. antični junak; 23. vzklik.

Tokrat imate v križanki tele težje besede: ET, ENEJ, AVAR, ANT. Rešitev pošljite do 13. junija na uredništvo.

Rešitev Besednice iz prejšnjih dveh števil Misli je: VELIKONOČNO JAGNJE. Besednico je pravilno rešil Jože Grilj in morda še kdo, le da pisem ne najdem. Tako žrebanja tokrat ni, je pa nagrada!

Letos že

DVAINDVAJSETI

MLADINSKI

KONCERT

Prirajajo ga slovenska verska in kulturna središča v Avstraliji.

Mladinski koncert bo letos v Melbournu v času šolskih počitnic, v soboto, 5. oktobra. Mladi, vabljeni ste, da z glasbo, petjem in plesom sodelujete pri tej tradicionalni prireditvi.

UVOŽENO IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + *Npravite mi to deželo spet evropsko!*
- + *Današnja kriza je seštevsek štirideset let uspehov.*
- + *Kadar se naši bojujejo z našimi, navadno zmagajo njihovi.*
- + *Kdor išče, je nekaj izgubil.*
- + *Doslej je bila zunanja politika na krožniku.*
- + *Nezmožni so zmožni vsega.*

- *Veš, kakšna je razlika med roparjem in žensko?*

- *Ropar reče: "Denar ali življenje!", ženska pa: "Denar in življenje!"*

+

- *Slomškove pesmi o vinu niso več ovira za njegovo beatifikacijo, saj se je papež prepričal, da opevamo vinsko trto celo v državni himni in mašnih pesmih.*

+

- *Pošti nič več ne zaupam!*
- *Zakaj ne?*
- *Moj mož je šel na počitnice na Bled, pošta pa za njegovo pismo uporablja šampiljko Rogaške slatine.*

+

- *Zakaj je Bog najprej ustvaril moža in nato ženo?*

- *Zato, ker ni maral poslušati pripomb?*

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! — Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena osem dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI — V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS — Cankarjeva knjiga "Počlobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER — Angleško-slovenske pesmi Danijele Hliš. — Cena 10 dol.

MAN WHO BUILT THE SNOWY je pošla, a pisatelj Ivan Kopal pravi pravi novo, tretjo in izboljšano izdajo.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.— dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič — Z velikimi črkami za slabe oči. — Cena 10 dolarjev.

MEN WHO BUILT THE SNOWY je izšla pri Goriški Mohorjevi v slovenskem prevodu. Na razpolago bo v kratkem pri avtorju Ivanu Kobalu. Kdor jo želi imeti, naj jo naroči pri njem (4 St. Andrews Place, Rydalmere 2116, NSW), on bo poskrbel, da jo dobi. Cena je petnajst dolarjev brez poštnine.

HREPENENJA IN SANJE je nova pesniška zbirka, ki nam jo poklanja naš adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena dvanajst dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od polдне do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI — DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1996

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

20 June 1996
22 June 1996

24 June 1996
6 July 1996

15 July 1996
10 August 1996

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 9 842 5666

Lic. No:
3 0 2 1 8

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1996

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666